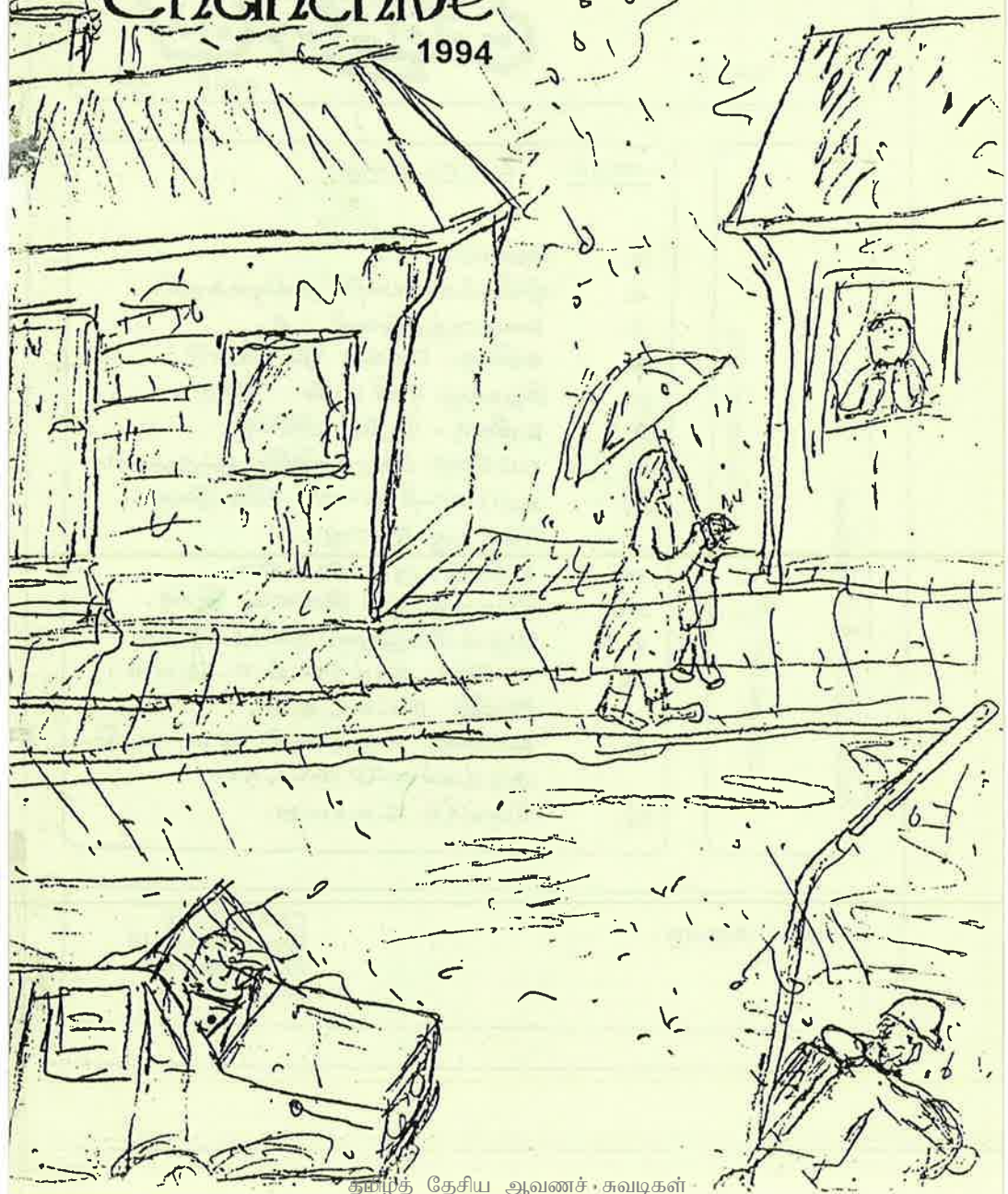

சஞ்சீவி

மலர் - 29

Chanchoive
1994

1994

சஞ்சீவி

செப் - டிசம்பர்.

மலர் - 29

சிட்ஸ்டைப்பீட்டம் - விளக்கம்:

மழைக்காட்சி.

ந. பிழாராஜன். (12)

பக்கம்: உள்ளடக்கம்:

3. கிராக்கு.
4. ஓவியக்கலைமயம் தமிழர்களுள்.
7. மனவருத்தங்கள் : 4.
10. கவிதை- எள்கு ஒரு சமாத.
11. சிவகதை- நனி உயிர் எஞ்சு.
20. கவிதை - உயிர் பிழிப்பு.
21. சுட்டுரை- சிவமணியின் தந்திரமலை.
24. சுட்டுரை- சிவமணி ஒரு முறை-
செந்தலு கபாலம்.
30. கவிதை- குவியலமை
35. சிவகதை- ஒரு கிராமிய சிவ.
41. குறும்பெஞ்சும் போட்டி : 25
44. சுட்டுரை- காதலகை சுட்டில்
குறில் குட்டைகள்.
47. சுட்டுரை- கயுகிசுத்திந்த சிவமணி.
சிவக்கம்பட்டு விட்டதா.
55. சிவத்தித் கோவை.

தொடர்புகளுக்கு :

CHANCHIVE
Danmarksgade 10
7500 Holsterbro
Denmark.

வேக்டு

தேர்தல்... தேர்தல் ... தேர்தல்...

தேர்தலும் முடிந்தது புதிய ஜனாதிபதியும் வாத்து விட்டார். சிவ்லா, தமிழ் மக்கள் நம்பிக்கை வைக்கும் ஒரு நபராக சந்திரிபா திகழ்ந்திருக்கிறார். அசுன் காரணங் கானாடி U.N.P ஆட்சியின் விடாணை எண்ணுகு குமுதிவினம்மீதே கையின்பல்லை. சந்திரிபா பிரதமரானதும் பிரச்சணைகளைத் தீர்ப்பதற்கு L.T.T.E யினருடனான பேச்சு வார்த்தை முயற்சிகள் தொடர்வடிப்புக்கான லும், வேறு காரணங்கனாலும் குழம்பின எண்பது அறிந்ததே.

புண்ணும் ஜனாதிபதி தேர்தலில் 65% லான வாக்குகளைப் பெற்று ஜனாதிபதி யாக விட்டார் சந்திரிபா. தமிழ் மக்களின் 'விடுதலை' என கிதுவரைகாலமுடி சில அருதியல்வாதிக்கால் கண்கெம்பட்ட சிவ்லா மக்கள், தமிழ் மக்கள் மீதான புத்தேசை ருதித்திது சந்திரிபாவை தெரிவி தெய்துகின்றனமை குறிப்பிடத்தக்கது. நாட்டில் மக்கள் கீது சமீதமீட்ட ருதித்தமீட்டிகள் மீதும் U.N.P நடாத்திய சிவ்லா மக்கள் மீதான படுகொலைகள் போன்றவை கிடு நிலைக்குத்தள்ளியுள்ளன.

தமிழ், சிவ்லா மக்கள் மீது திண்கெம்பட்ட புத்ததின் வினாவுதீர் கிருகுடு மக்களும் புண்ணும் அண்பவித்துவிட்டார்கள். கிந்த கிழப்புக்கணைப் போல் தனது சொந்த வாழ்க்கையிலும் அண்பவித்தாகவும், கிதனைத் தான் இண்பவு புதிவமாக உண்பித்தள்ளதாகவும் தேர்தல் பிரச்சாரத்தின் போது சந்திரிபா நடாத்தார். கிவை அப்பாவி தமிழ் மக்கள் மீதும் புத்த தெய்தைப் படுகொடுத்தள்ளது.

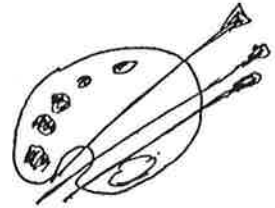
படுகொடுதானபுதல் ரிதான்கு U.N.P அருதியல் பிரடுகர்த்தினின் அடுத்தடுத்த படுகொலைகள் கிண்கைய நிலைக்குடு ரிதான்கு வந்துகிள்து. கிவுருகினின் மரணங்கள் மக்களையும் பெறுதும் பாதிக்கெயல்லை எண்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கிவுருகினின் மரணங்கனாலல் ரிதான்குபில் வொழ்க்த தமிழ் துரோகக் குழம்பல் கையது நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டபுள்ளன.

தேர்தல் மாலங்கனில் வுதுங்கும் வொக்திடுதிகள் ரிதான்கு அடுதியுகாரத்தின் ருதியவுடன் ரிவற்று வொர்த்தைகனாகி காற்றில் புருக்க கிடப்படுகெதை கிலங்கை அருதியல் கருதிபில் நாம் பாத்தது வுதும் இண்கமை.

புதிய ஆட்சியின் வருகை தமிழ் மக்களின் பிரச்சணைக்கு ஒடு நல்ல தீர்வை காண்பான கிண்கலை தெருடும்புதும் வேறு காரணங்கனாங் கிடு புத்தததைத் தெருடும்பு எண்புகு ரிதான்குதிடுக்து தான் பார்க்கவேண்டும்.

- சுந்தரி

ஐவியக்களையும் துழர்களுக்கும்

கடந்த 30.09.94, 01.10.1994 ஆகிய கிடு துணங்களும் கோர்ணிங் நகரத்தில் தமிழ்-டுடன்ஸ் தோடும் ஒன்றியத் துளால் களவிலிதாயும், ஐவியக்கள்காடே ஒன்றினையும் நபாந் தினர். கிடுகுபால் ஸ்ரவந் தமிழ்க்கலாச்சாரக்கழகம் 23.10.94, 19.11.94 ஆகிய கிடு துணங்களில் லாணவந் விதா, களவ விலிதா ளை நடாத்தினார்தள்.

கிடுகு கிரஸ்டு கிடங்கனிஷும் கிடம் ளெற்ற களவ விலிதாச்சிகந் பற்றிய களவிலிஷாட்டலல்ல கிடுகாட்டுற யின் நோக்கம். கிடுகு கிரஸ்டு கிடங்கனிஷும் கிடம் ளெற்ற ஐவியக்களவ பற்றிய களவிலிஷாட்டலெ கிடுகாட்டு ளையின் நோக்கலாடும்.

கோர்ணிங் கில் 01.10.94 சன்க்கிடுளம துமார் காளவ 10மணியளவில் ஐவியக் கள்காடே துறய்மளா ளாது. ஐவியர்கள் பாலமளோகரண், துடுமத் துதாடுதவ் துதாடுதன், ளென்க்குந், ளதயடுமார் ளை ளுறையே ஐவ யங்கள் கள்கள்களியே ஐவ்வாடு ளிளறதளில் பாரிஷ க்காக ளவக்கப்பட்டிடுகுந்ருது.

ஐவியக் கள்காடேயில் நுளதிக்ருடண் ளுதல் ளிளறயில் கிடுப்பது பாலமளோகரணின் ஐவியங்கள். யார் கிடுதப் பாலமளோகரண்... ளென்மார்க்கில் ளதய ளாண ளதுக் களவகரா ளன்ற சந்தேகம் ளுதல் ளுடுக் தது. கிடுகு ளிளறய்ளாந் நுளதிக்ருடு யோது பாலடுக்கு

வியப்பையும் ஆச்சரியத்தையும் கூடத் தந்தது. 4ஆதாரத் தோன்றிய கலைநாள் அல்ல அவர். ஏற்கனவே எடுத்து வந்த அந்நிகழ்வுகள் பலபேருக்குத் தெரிந்த நிலத்தின் ஆதிபரிபாண பாலகும்ணைநாள் இங்கு ஓவியராகும்.

பாலகும்ணைநாள் ஓவியங்கள் அனைத்தும் ரண் ரணம் சீசாக்கினால் செய்யப்பட்டிருந்தது. ரீதாக்கத்தின் குத்து தலைநீயும் ரெய்கள், அரிசு கிழக்கும் ரெய்கள் சீதிரியா ஓவியம், மீன்பிடிக்கும் ரெய்களானார்கள், பாம்பாடி போன்ற ஓவியங்கள் ஒரு கனம் பலபேரை உட்கு அழைத்துச் சென்றது. தலைநீய்க் கொள்ளும் ரெய்களின் பிள்ளையின் தெரியும் வடல் மரங்களும், அரிசு கிழப்பயர்களின் பிள்ளைகள் தெரியும் வாழ்க்கை அந்நிகழ்வுகளும் பிலாமரம் பற்றியும் பலபேர் அசிகமரகப் பெருக கொண்பார்கள். குறிப்பும் படியாக கப்பல் கிழக்கும் ரெய்களானார்கள் பாம்பாடியின் ஓவியம் மிகவும் உயர்ந்துபடும் கையாடும் கிழக்கும்.

அடுத்து கிழப்பது திடுமடி சீதா தேவியின் ஓவியங்கள். கிவரது ஓவியங்கள் அனைத்தும் படித்தெய்வியல் வரையப்பட்டிருந்தது. அவரது எல்லா ஓவியங்களும் சீதா ஓவியங்களையே பிரதிபலிப்பது போல் தோன்றியது. கீழ்க் கொண்களால் காணப்பட்ட பூக்களும் குடையுடன் நின்ற சீதாத்துப் ரெய்களின் அந்நிகழ்வு பிரமிக்கக் குக்கண. சாதாரண ஒரு பெயர்ஸ் ஒரு ஓவியத்தை வரைந்து அதற்கு வர்ணம் தீட்டி அசிகபடுத்துவது ரெய்கு ஒரு குறை. ஆனால் படித்தெய்வியல் ஓவியங்களை வரைந்து அதற்கு வர்ணம் தீட்டுவது இன்றொரு குறை. ஒருபடித்துய்வியல் ஓவியத்தை வரைந்து எதுவித பச்சைகளும் கில்லாமல் வர்ணம் தீட்டுவது ரெய்கு சாதாரண விடயமல்ல.

இந்தப் ரெய்களின் அரவியல் தீட்சை கோர் ரெய்க் மார்க் அரவியத்தின் குடிக்காக 'காதுப் அசிககாமல்'

காத்துக் கொண்டு இருக்கின்றார். எங்குள்ள திருப்பி அனுப்பி
 விடுவார்களோ என ஏங்கிப் பெருமூச்சு விட்டுக்
 குக்கும் அந்த வேளையில் தான் அந்த ஓவியர் அந்த
 வேலைப்பாடுகளைச் செய்திருந்தார். பலவிதமான கலை
 கள் தெரிந்தும் வெளியில் உர வெட்கப்பட்டுக் கொண்டு
 இருக்கும் மெது மெதுகனாகக் கிவர் ஓர் நல்ல எடுத்துக்
 காட்டு.

அடுத்த அறையில் அங்காதினன் ஓவியர்கள் காண்புப்
 பட்டினி. கிவரது ஓவியர்கள் பெரும்பாலானவை நிர்வாணங்
 கள்ளால் தீட்டப்பட்டிருந்தன. ஆரம்பத்தில் இருந்த FREDENS
 SYMBOL என்ற படம் கவர் பெயர்களினால் வெட்டி ஒட்ட
 டப்பட்டிருந்தது. அனாதைக்கு மரநாட்டியத்தில் வரும்
 மயிலுக்கான சூத்திரையுடைய கை, அனாதைக்கு மயில்,
 அடுத்து மயிலும் கையும் சேர்ந்த ஓவியம் பலவேறான கிய
 ப்பில் சூழ்த்தியது. மரநாட்டியத்தில் கிப்படித்தானாம்
 மயிலுக்கான அடையாளம் என்ற அந்தச் சங்கதியை
 யும் அங்கு தான் சிலர் அறிந்து கொண்டனர்.

இவ்வாறு அடுத்து சென்றதின் பட்டங்கள் பார்வைக்கு
 இருந்தன. அன்று உலகத்தில் அழிந்து கொண்டு இருக்கும்
 மிகுந்தவர்கள், மறவைகள் சிவவற்றின் பட்டங்களைக் கொ
 ண்ட ஒரு கலாச்சாரத் தயாரித்திருந்தார். அனாதைக்கு
 சேவையுடன் இருக்கும் ஒரு பெண்ணின் படமானது
 பல பெரிள் கவனத்தில் பட்டது. அது ஒரு பெண்களின்
 நிர்வாணப்பட்டங்களைக் காண்ப்பட்டது. இவையனைத்தும்
 சூழிய பட்டங்களா அல்லது போட்டோவா என்ற சந்தே
 கத்தை பலபேருக்கு ஏற்படுத்தியிருந்ததில் விவப்பெயல்லை.
 சென்றதெரொடு கதைத்த போது தான் தனது பாடசாலைக்
 காலத்தில் கடைசிப் பரிட்சைக்காக செய்தப்பட்டவைகள்
 லை அறியப்பெற்றது. பெயர்விண்ணால் செய்தப்பட்ட படங்
 களில் புலப்படாதுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருந்த உர்ணம்
 கொஞ்சம் வெளியில் இருந்தது போல் கிடுங்குது ஒரு
 குறைபாடாகவே இருந்தது. மற்றவைகள் அனைத்தும்

மணற்குத்துவர்கள் - க. சூதலன்

உருத்தம் 4.

இந்தியப் படத் தொழிற்சாலைசைய BODLYWOOD என்னு
அழைக்கிறார்கள். அமெரிக்கத் தொழிற்சாலைசைய HOLLYWOOD என்னு
பேரல் BOMBAY சைய மணதில் வைத்து BODLYWOOD என்னுர்கள்.
இப்பொழுது MADRAS தொழிற்சாலைசைய MOLLYWOOD என்னுழைக்கலாம்.
இந்த MOLLYWOODன் சாதனைகள் சிசால்லிமாளா. 6 கோடி தமிழ்நாட்டு
மக்களின் அறவியல் சூலை விதியைய மன்றுவதிலிருந்து கடல்கடந்த தமிழ்
பேச்சுணையும் அழைக்களின் யாழ்முறைகணையும் சூளீணால் உருவாக்கியபட
வில சிசுநீர்வகங்கணாக் கொண்டு மக்களை முறைசூலவை செய்வதிலும்
சூணீசுநீறு விளங்குகிறது. இந்த MOLLYWOOD எந்தணையோ அயறும்
சிசுவா மீற்றுக்கப்பால் வாயும் தமிழ் மக்கள் கூட்டத்தினிடையே-தனிய
யிடையோ, அடியோ லுந் விடியாநூற்றீள் சூலம் ஒருவர் கார்வாங்கவும், வீடு
வாங்கவும், ஒரு கடை நடத்தவும் கூடிய அளவுக்கு முதலாளியாடும் வறையில
MOLLYWOOD சூன்காலை அலை விறித்துள்ளாது.

MOLLYWOODன் சாதனைகணாம் பற்றிய கட்றையல்வகிது.
தமிழ்ச்சினிமா பற்றி பலர் பலவகையான கள்ளீணாட்டல்கணை அக்டேறறு
அணுவேறாக அழையுள்ளனர். வணிகம் அறவணாகிய இந்த சிறிய மாடு டூட்டி
MOLLYWOODன் கோபுரம் சநித்துவிடாது அண்று தெரிந்த பண்னாகும்கடல்
கடந்து வாயும் தமிழ்ச்சகாக அழறப்படும் ஒரு சிறிய நம்பாணசவின் உந்தல்கிது.

கிலங்கைத் தமிழர்கள் அளவுக்கு தமிழ்நாட்டு ரகிகரீகணை விட
அயுந்த ரசணை தெகண்டயர்கள் அண்பதில் ஐயமெதுமின்றலை. கிலங்கைத்
தமிழர்களின் கிரசணைதீறும் பாலசந்தையையும், பாசுபகந்திரா வையும் நசீறாக
கிணங்கட்டியிருக்கிறது. உதாரணம்: கீழ்க்குமிதி, அழியாததேகாலங்கள்
கோணற படங்கள் கிலங்கையில வெந்றியாக அடியுள்ளன. கிரே பேரலவே
நூறியயாவின் 'அவர் அம்படித்தான்' ம் நல்ல ஒரு கணிய்ப்பை தமிழ்நாட்டை விட
கிலங்கையில அயற்றது.

நல்ல கிரசணை உள்ள கிலங்கை மக்கள் கடல்கடந்து
யந்தார்கள். அயுர்களின் யாழ்வும், நடைமுறையும் அவ்வேறு கலாச்சாரங்க-
னினால் பிணைக்கப்பட்டன. அயுர்கள் MOLLYWOODகூ மட்டும் மறக்கவே
கிலங்கையில, MOLLYWOODன் உற்பத்த அயுவாக கிருந்தாயும் பறக்ககிளார்கள்.

அத்யயத்திற்கு கதைக்கிறார்கள். MOLLYWOOD செய்யும் லேயம் என்ன? ஏன் கிணை, கைலயல்ல விடயப்பாரம் தான் என உத்தேசித்தார் முடியவில்லை. ஏதோ எம் வாய்துடிடன் கலந்த கைலயை கிந்த Molly Woodன் உதாரணங்களையும், மஹாநாயகம் ... தந்தையவர்களையும் மீது புற்றுக்கொள்கிறார்... ஏன்? ஒரு புதிய படத்தை குடிபுள் பார்த்தார் விடயம் அங்கே கூட்டத்தில் தந்தித் தொழில்நுட்பவணக்கம் கண்காணிக்கப்படுகிறது...

அல்லது நூற்றுக்கணக்கான அறிஞர்களோடு புதிய பெண் குணம் செல்லத் தெரியாதவரை நண்பர்கள் மத்தியில் 'செக்ஸ்' உணர்வு கிவ்லாவரை எடுத்துக் கொடுக்கும் அளவிற்கு கிவ்வகைத் தழிவு கிணைநூர்கள் போய்வெண்கொண்டிருக்கின்றனர்.

கிறுமடமொ? கிப்பெய்ந்து எங்கள் அம்மா, அப்பா என்று ஐரோப்பாவிலிருந்து வந்திருக்கிறார்கள், அங்கே எங்கள்மூடன் வாழ்கிறார்கள். கிந்தை இளமில் 60 வயதான தாய்மைய அய்யர்கள் வெளியில் போக முடியாது. அவர்களுக்கு என்ன பெயர்ச்சு போகும்? MOLLYWOOD தான். புற்று நோய்கள் கிணைநூரை கிணைநூலில் அம்மா, அப்பா என்று கிவ்வகைப்படம் பார்த்து அழைக்கப்படுகின்றன. அதுதான் நோய்கள் கிப்பெய் தழிப்பு படங்களால் பார்த்து எல்லா பெயர்களை அழைக்க முடியாதவர்களுக்கு உறுதி! பச்சை! பெயர்களை கிணைநூலில் பார்த்துப் பழி நெய்மைய படம் என்று விளம்பரம் பார்த்தும் படங்களில் எவ்வளவு நிலம். "நிலப்படம்" என கிவ்வகை குடிக்கவும் முடியவில்லை. ஏனென்றால் உங்களுக்கே 'தாடி' புற்று விளக்கங்களும் மீசைக் கொட்டுகிறது; 'அம்மா', 'அம்மா' 'அம்மா' இவர்களும் 'கிவ்வகை' இப்பிடுகு, சிப்பிபாடும், சிணை, குடி, உத்தமகிணை, தனிசையில் கிணைநூரை காணும், அம்மன் கிவ்வகை, தொழில்நுட்பம் போன்ற மதுகிவ்வகை கிவ்வகைப் படுகின்றன. கிந்த விடயப்பாரத்தை என்ன செய்யலாம்? பாவம் கிவ்வகை யாரும்தான் பெயர்கொள்கிறார். 'பத்தி' படம் பார்த்து அது வெண்கொண்டிருக்க 'பச்சை' வெண்கொண்டிருக்க 'நிலை' காட்டுகிறது பார்த்து அது வெண்கொண்டிருக்க. கிவ் போதாது என்று புதிய, புதிய உத்தேசித்திருக்கின்றன MOLLYWOOD எதையொன்றிது. FLASHBACK, FLASHFORWARD, EXTRA CLOSEUP... SLOWDOWN... QUICK CUT என்று பலவகை. கிந்த உத்தேசித்தன நவீன கிவ்வகை என்ற வகையில் பயன்படுத்தும் நிலை. உத்தேசித்த காட்டுகிவ்வகை பயன்படுத்துகிறது கிந்த MOLLYWOOD. கதாநாயகியின் தொப்புள் குடியில் குடி கொண்கை லேயம் நிழலும் காட்டு EXTRA CLOSEUP மீ பெயர்கை கிவ்வகை தெரியும்தான், ... நாம் அம்மாவின் அருகில் கிவ்வகை எப்படியிருக்கிறார்? ஏன் தான் MOLLYWOOD கதாநாயகத்தைப் போட்டு கிப்பெய் குடிப்புகிறார் தெரியவில்லை. SEX படம் என்று குணம் பிழிப்பாகவும், பத்திப்படம் என்று குணம் பிழிப்பாகவும் குடிக்கலாம் தானே! பத்திப்படத்தில் கூட தேவர் உணர்வில் மீயா, உணர்வகி, மெண்கை என அழைக்காதா, கிவ்வகை போன்றோர் அந்த கிவ்வகை-கள். அவர்கள் குடிக்கும் குடிக்கையில் உள்ள SEX உம் புற்று போய் விடுகிறது.

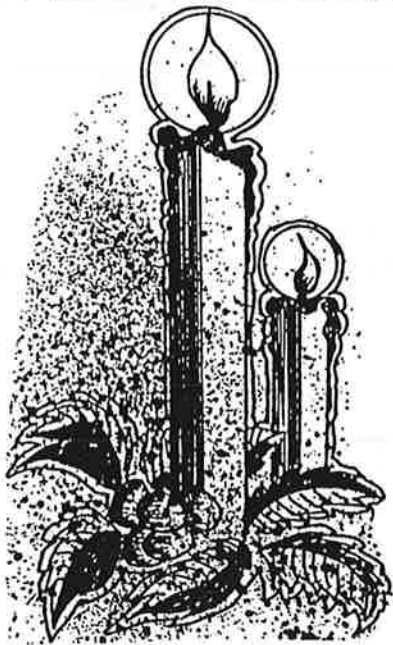
10ஆம் அறிவு தொகுதி நாட்தொட்டு MOLLY WOODஸ்
கிடுகிடு ஏதாயது நல்லபடைப்புக் கிடைக்காதா என ஏங்குகிறேன்.
தயவு செய்து எனது கோரிக்கையை கீழ்க் படங்களை விளக்கி
காண வேண்டும் என ஏங்குகிறேன்.

- MOLLYWOOD ஒரு கணவுத் தொழிற்சாலை
- MOLLYWOOD ஒரு மரபு உலகம்
- MOLLYWOOD ஒரு சிறந்த கலாச்சாரம்
- MOLLYWOOD ஒரு கியாபாறு சக்தி
- MOLLYWOOD ஒரு கலை அறிவு
- MOLLYWOOD ஒரு போன்ற Largeத்

கிவியாரும் உணர்மை. நூற்றாண்டு நூறு உணர்மை.
கிவற்றை மனதில் வைத்துக் கொண்டு படங்களைப் பாடுகிறீர்.
நல்ல கலையம்சம் கிவற்றை, கருத்துக்களை மட்டுமே
பொறுக்கிறீர்.

நடிப்பு என்பது கலை. நடிகன் சிதம்பரம் கிவற்றை.
நடிமை கிவற்றை கிவற்றை.

உணர்மை எத்தனை யோ உட்கொடுப்பாய் கிவற்றை
கிவற்றை கிவற்றை... கிவற்றை கிவற்றை... கிவற்றை
கிவற்றை கிவற்றை... கிவற்றை கிவற்றை... கிவற்றை
கிவற்றை கிவற்றை... கிவற்றை கிவற்றை... கிவற்றை
கிவற்றை கிவற்றை... கிவற்றை கிவற்றை... கிவற்றை

-சஞ்சீவி வாசகர்களிற்கு

எழுது

**நத்தார் - புது வருட
தைப் பொங்கல்**
நல் வாழ்த்துக்கள்

எனக்குள் ஓடு சமாதி

தலையிடுத்துக் கொண்டோடி
வசை பாடி
வாழ வேண்டும் என்பதற்காகம்
மீண்டும் கூனிக் குறுகி
நேற்றையா பொருதை மறந்து
வாழ விழுகிறேன்
மீண்டும் அதே முகம்

“அவன் ஓடு துரோகி”
ஆன மட்டும் வசை பாடி
ஓய்ந்த பின்னே
உணர்வுகள் அடங்க
கொஞ்சம் நிம்மதி
இனி வாழலாம்

“உன் கடமை.....”
இதயத்தின் குடைச்சல்
மீண்டும் அரிப்பெடுக்க
நித்திரையில்லா இரவுகள்

மீண்டும்.....
அறளை பேந்தவனின் நச்சரிப்பு
முளையின் நமைச்சல்
என்ன சுமை
நல்லா அனுபவிக்கட்டும்
உயிரை தக்க வைக்க
இதயத்திற்கு ஒத்தடம்

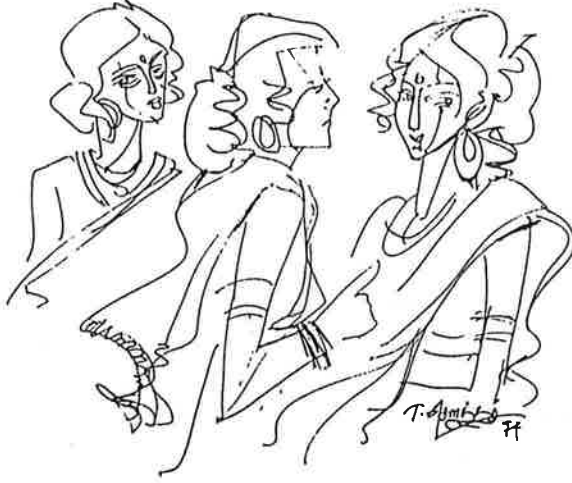
போதும்.....
நான் வாழ வேண்டும் - அல்லது
நீன் உணர்வுகள் வாழ வேண்டும்
உணர்வுகளுக்கு விலங்கிட்டு
எனக்குள் ஓடு சமாதி
அது அங்கே உறங்கட்டும்
நான் வாழ வேண்டும் என்பதற்காம்....

— அருள். மாசிகாமணி

தனி

உயிர்எழுத்து

அவன்

"வசந்தி நீ இப்ப வரமாட்டேன் என்று சொன்னால் நான் என்னப்பா செய்யமுடியும்; ஒரு இரண்டு மூன்றுநாளைக்குமுன்னர் சொல்லியிருந்தாலும் ஏதாவது சாட்டுக்கீட்டுச்சொல்லி சமாளிச்சிருக்கலாம். இப்ப திடீரென்று இப்படிச்சொன்னா நான் என்னசெய்யிறது. கொஞ்சமாவது யோசிச்சுப்பார்" சொல்லிவிட்டு வசந்தியின் பதிலுக்காக காத்திருந்தான் குமார்.

இவள் ஏன்ரா இன்று மறுக்கின்றாள் மற்றும்படி எங்கேயாவது யாராவது தெரிந்தவர்கள், அல்லது நண்பர்களது கொண்டாட்டம் வரப்போகுதென்றால் அதற்குமுதல்மாதத்திற்கு முன்னரே நாட்களை கணக்கெடுத்து ஒருபுதுஉடுப்பை வாங்கியோ அல்லது ஒரு புதுச்சேலையோவாங்கி அதற்குத்தகுந்த பிளவுச்சையோ தைத்து உடுப்புக்களுக்கு தகுந்தமாநிரி நகைகளையும் தேர்ந்தெடுத்து ஏன்...போடப்போகும் செருப்புக்கூட உடுப்புக்களுக்கு தகுந்தநிறம் இல்லாவிட்டால் புதிதாகவாங்கிவிடும் இந்த வசந்தியா இன்று மறுக்கின்றாள், என்பது குமாருக்கு புரியாத புதிராகவே இருந்தது.

"வசந்தி உதிலைநிண்டு மினக்கெடாமல் போய்க்கெதியாய் வெளிக்கிடும், நான்போய் சேவ்எடுத்திட்டு குளிச்சிட்டுவாறன்" என உடுப்பைக் கழற்றிக்கொண்டே பாத்றாமுக்குள் நுளைந்துவிட்டான் குமார்.

ஒருக்காவா..... இரண்டுதரமாஎத்தனையோபேர் எத்தனைதரம் மாறிமாறிக்கேட்டிருப்பினம்.....ஐயோ நான் என்னபாவம் செய்தனோ கடவு

ளே" என மனதுக்குள் நினைத்துக் குமைந்தபடியே சிலைபோல் அசையாமல் விறைத்திருந்தாள். பாத்திரமில் குளிக்கும் சத்தம் பெரிதாய்கேட்கிறது. எங்களுக்குள் ஏன்இப்படி ஒருபிரச்சனை....இந்தப்பிரச்சனையாலே அதிகம் பாதிக்கப்படுவது நான்தான். இதனாலே எனக்கேற்பட்டிருக்கும் மறைமுகமான இழிவுப்பெயர்கள்சமூகத்தால் எனக்கென்கூட்டப்பட்ட பட்டங்கள்எனநினைத்து நினைத்து தண்ணைத்தானே நொந்துகொண்டிருந்தாள். "என்னப்பா...நீ இன்னும் வெளிக்கிடவில்லையேஎனக்கினிகோவம்வந்தா" .. குமாரின் அதட்டலும் சத்தமும் வசந்தியின் நினைவுகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தது.

கொஞ்சம் தணிந்தவனாய் "நீயே கொஞ்சம் யோசித்துப்பார்...வேறு யாரின்விசேசம் எண்டாலும் பரவாயில்லை.....இது எங்கட மோகன் சுயாகுடும்பத்துக் கொண்டாட்டம்.உனக்குத் தெரியும்தானே எனக்கும் மோகனுக்கும் உள்ள உறவு...நட்பு...ஆ...எழும்பு சாட்டு ஒண்டும் சொல்லாதே" எனக்கூறிவிட்டு விலகிவிட்டான் குமார்.

மோகன், குமார் நட்பையும் அவர்களது உறவுமுறைகளையும் வசந்தி புரியாதவளல்ல. நானும் சுயாவும் வந்துதான் எங்கள் இருவரையும் பிரித்துப்போட்டோம் என்று அடிக்கடி இருநண்பர்களும் தங்கள் இருவருக்கும் முன்னாலேயே சொல்லி சொல்லி சிரிப்பார்கள். காலப்போக்கில் மோகன், குமாரைப்போல வசந்தியும், சுயாவும் நல்ல நண்பியானார்கள்.

ஏதோநினைத்து எழுந்து அறைக்குள் நுளைந்து வெளிக்கிடத்தொடங்கிவிட்டாள்.

"என்னப்பா நான் ரெடி....என்ன வெளிக்கிடுறாயோ...." எனக்குரல்கொடுத்தான் குமார்.

"கொஞ்சம் பொறுங்கோப்பா இப்ப ஐஞ்சுநிமிசத்தில வந்திருறன் எனப்பதில் வந்தது.

மேசைமீதிருந்த "ரிமோட்டை" எடுத்து ஒவ்வொரு சனலாக தட்டிக் கொண்டிருந்தான் குமார்.

கதவைத்திறந்து வெளியேவந்தாள் வசந்தி. அவள் அடித்துக்கொண்ட சென்றவாசம் வீடுமுழுவதும் கமகமத்தது.முழுகவைத்து உலரவிட்டிருந்த கூந்தலை அள்ளித்தூக்கி கட்டியிருந்த அவளது அழகும், முகத்துக்குப்பூசிய கலர்களும் உதட்டுச்சாயமும், அவள் கட்டியிருந்த பட்டர்கலர் சேலையும் குமாரையே ஒருகணம் திகைக்கவைத்தது. குமார்கண்ணை பட்டுவிடும் போன்ற அழகுத்தேவதைபோல் காட்சி

கொடுத்தாள் வசந்தி.

"என்னப்பா இப்பிடிப்பாக்கிறியள்....." சிரித்தபடியே கேட்டாள் வசந்தி.

"ஒன்றுமில்லை" எனச்சிரித்துக்கொண்டு எழுந்துவந்து அவளை இறுக அணைத்துக்கொண்டான்.

"சும்மா கிடவுங்கப்பா" உங்களுக்கு ஒரு நேரகாலம் தெரியாது உடுப்பெல்லாம் குலையப்போகுது" எனக்கூறிக்கொண்டே தன்னை விலக்கிக் கொண்டாள்.

மேசையிலிருந்த பரிசுப்பார்சலை எடுத்துக்கொண்டு இருவரும் வெளியேஇறங்கினர். எங்கேயாவது கொண்டாட்டம் என்றால் வெளிக்கிடுவதற்கு குமாரையும், வசந்தியையும்கேட்டுத்தான். இந்த டென்மார்க்கின் ஒன்பதுவருடவாழ்க்கையில் இருவரும் தேடிக்கொண்டது இந்த ஆடம்பரங்களும், அலங்காரங்களும்தான். ஏதோநல்லகாலம் மற்றவர்களைப்போல் ஊருக்குப்பெரிதாகப்பணம் அனுப்பவேண்டியதேவை அவர்கள் இருவருக்கும் இதுவரை இருந்ததில்லை. உழைத்தபணமெல்லாம் ஜேர்மன், பிரான்ஸ், சுவீஸ் என்று சுற்றிவந்ததற்கும், வீட்டையும் தங்களையும் அலங்காரம்செய்வதற்கும்தான் பயன்படுத்தினார்கள். கடைசியாக அவர்கள் வாங்கிய கார் அவர்களுடைய செல்வாக்கை மேலும் தமிழர்கள்மத்தியில் பிரபல்யப்படுத்தியிருந்தது. "மெய்யப்பா இளையராஜா ராஜாதானப்பா...பாரப்பா என்னமாதிரி உவ்வொரு பாட்டுக்களையும் இசையமைக்கின்றான்....இதுகளை இந்தக்காருக்கை கேட்கேக்கை...ஆ...அந்தமாதிரித்தான்.." எனக்கதைத்துக்கொண்டே காரை ஓட்டிக்கொண்டிருந்தான்.

"கண்டறியாத அந்தப்பாட்டுக்கதையைவிட்டிட்டு கவனமாய்ப்பார்த்துக் காரை ஓட்டுங்கோ....நாடுகிடக்கிறகிடையுக்க உங்களுக்கு கண்டறியாதபாட்டும் இளையராஜாவும்...."

"MAZDA 626 1993" பிளேன்போல பறந்துகொண்டிருந்தது. "என்னப்பா இண்டைக்கு ஒரே சூடாய் இருக்கிறாய்.....என்னநடந்தது." மிகவும் சாதாரணமாகவே கேட்டான் குமார்.

"ஒண்டுமில்லையப்பா இன்றைக்கு தெரியாதே.....சனமெல்லாம் வருவினம் அதுஇது எண்டு எத்தனையோ கேட்பினம்...கதைப்பினம்....என்னால இதுகளை தாங்கலாது....அதுதான் வரப்பயமாயிருக்கு" என்றாள் மிகுந்த தயக்கத்தோடு.

வேறுவாகனங்களை MAZDA 626 இரைந்து முந்திக்கொண்டிருந்தது. உனக்கு எத்தனைநாள் சொன்னான் யாரும்வந்து என்னகதை

ச்சாலும் நீ ஒண்டைப்பற்றியும் யோசிக்கக்கூடாதென்று...இவளுக்கொஞ்சப்பேருக்கு.....எனக்கெனிவந்தா.....ஆவேசப்பட்டிருந்தான் குமார். சிறிதுநேரம் பாட்டின் சத்தம்மட்டும் கேட்டது." சரியப்பா உதுகளைநினைத்து ஒன்றும் கவலைப்படாதே...எனச்சாந்தப்படுத்தினான்.

கார்கள் பல வரிசைவரிசையாய் அடுக்கிவிட்டதுபோல் நிற்பாட்டப்பட்டிருந்தது. பெரும்பாலும் எல்லாம் புதுக்கார்கள். தமிழர்களுடைய கார்கள் வரிசையோடு வரிசையாக குமாரும் காரைக்கொண்டுபோய் நிற்பாட்டினான்.

இருவரும் காரைவிட்டிறங்கி மண்டபத்தை நோக்கி நடந்துகொண்டிருந்தனர். டெனிஸ்கொடிகள் பல முன்வாசலில் குத்தப்பட்டிருந்தன. மண்டபத்தினுள் நுழையும்போது.....எல்லாமே கறுப்புத்தலைகள். மண்டபத்திலிருந்து ஆட்களின் இரைச்சலோடு சென்றவாசலும் கமிழ்ந்துவந்துகொண்டிருந்தது. வெளியே சென்று சிகரட்குடித்துக்கொண்டுநிற்கும் சிலபொடியங்கள் குமாரையும், வசந்தியையும் பார்த்து புன்முறுவல் பூத்துக்கொண்டனர். குழந்தைகள் பல ஓடிப்பிடித்து விளையாடிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். "மச்சான் டேய் இஞ்சை வா...வசந்தி! போயிரு...மச்சான் ஒருக்கால்போய் குசினிக்குள்போய் பொடியனை கவனி...சாப்பாடுகளை ஆயத்தப்படுத்து...டேய் அவங்கள்.....கனக்கக்குடிக்கவிடாத....." எனச்சொல்லிவிட்டு மோகன் விலகி விட்டான்.

குமார் குசினிக்குள் நுழைந்தான்.

வசந்தி சுற்றும்முற்றும் திரும்பிப்பார்த்தபடியே தன்மணிக்கூட்டையும் பார்த்தாள். ஆறுமணியை தாண்டிவிட்டாலும் சனங்கள் குறைவாகவே காணப்பட்டார்கள். அவளுக்குத்தெரிந்தவர்களும், அவள் எதிர்பார்த்தவர்களும் பெரிதாக இருக்கவில்லை. அவளை அறியாமல் முகம் பூவாய்மலர்ந்தது. "அப்பா...நிம்மதியாய் இருக்கலாம் எனநினைத்துக்கொண்டு ஒரு ஆசனத்தில் அமர்ந்துகொண்டாள்.

குழந்தைகள் பலர் ஓடிவிளையாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். சிலபொடியங்கள் வைன்போத்தல்களையும், சோடாப்போத்தல்களையும் மேசைகள்மீது அடுக்கிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

நேரம் ஏழுமணியை தாண்டிக்கொண்டிருந்தது. சனங்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வந்து குவிந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

எங்கேயோ இருந்து ஓடிவந்த சுயா "வசந்தி எப்படி.....இனிப்பார்க்கேலாதடி...நேரம் ஏழுமணியாச்சு இனி கேக்கை வெட்டத்தொடங்கலாம். வரவேண்டிய சனங்கள் வந்திட்டுதுகள் தம்பியும் இனி நித்திரைகொள்ளத்தொடங்கி

விடுவான்.....இனி வெட்டத்தொடங்குவது நல்லது" எனக்கூறிவிட்டு விலகிவிட்டாள்.

திரும்பிப்பார்த்த வசந்திக்கு நெஞ்சு "திக்கி" கென அடித்துக்கொண்டது. ஐயோ இந்தமனுசி வருகுது.ஐயோ...கடவுளே...கடவுளே எனப்பலமுறை மனதில்வேண்டிக்கொண்டு தலையைக்குனிந்துகொண்டாள்.

அவள் எதிர்பார்த்ததுபோலவே "என்ன வசந்தி இதில...தனிய இருக்கிறாய்..என்றபடி முன் ஆசனத்தில் அமர்ந்துகொண்டாள் சந்திராக்கா. நிமிர்ந்துபார்த்து ஒரு புன்னகையை வரவளைத்துக்கொண்டாள் வசந்தி. இரண்டுக்கைகள்நிறையவும் சிங்கப்பூர்நகைகள் மினுமினுத்து ஜொலித்துக்கொண்டிருந்தது.மனுசியின் கறுத்த உருவத்திற்கு நகைகள்மட்டும் பளபளத்துக்கொண்டிருந்தன.ஏதோஒருநகைக்கைட்கு விளம்பரம்செய்வது போல அவளது அலங்காரங்களும்,ஆபரணங்களும்ஜாடைகாட்டிக்கொண்டிருந்தது. அவளோடு வந்திருந்த கடைசிமகளின் உடலிலும் நகைகள் குலுங்கிக்கொண்டிருந்தன.

"என்ன வசந்தி கொஞ்சம் வாடிப்போனாய்போல இருக்கு...முகத்திலும் அவ்வளவு சந்தோசத்தை காணோம்.....ஏன்...? என்னநடந்தது." என கதையை தொடங்கினா சந்திராக்கா.

"அப்படி ஒன்றுமில்லை" எனச்சாதாரணமாகச்சொல்லிவிட்டு எங்கேயோ பார்த்துக்கொண்டாள்.

"என்ன புதினம் அறிஞ்சனியே.....மெய்யே துரையற்றகீட்டிலே 42 கழிவாம்...நீங்க எப்ப எடுக்கிறோக்கம் என ஊர்ப்புதினங்களை தொடங்கினா. தெரியாததைப்போல் தலையைஆட்டிவிட்டு எங்கேயோபார்த்து கையை அடைத்துச்சிரித்துக்கொள்ள வசந்தி பார்த்ததிசையை பார்த்துக்கொண்டாள் சந்திராக்கா.வசந்தி ஒன்றுமேபேசாது மௌனமாக இருந்தாள்.

"பிள்ளை....நீ அங்கபோய்விளையாடு" எனத்தன்மகளை அனுப்பிவைத்தாள் சந்திராக்கா.

மெய்யே வசந்தி.....ஏதும் விசேசம்கிசேசம்.....இல்லலையேஉங்கபார் உனக்குப்பின்னேவந்த எத்தனையோபேர் பெத்துப்போட்டுதுகள். ஏன் தெரியாமல்கேட்கிறன் ...இப்பபெறவிருப்பம் இல்லலையோ...மனுசி விடாமல்கதைத்துக்கொண்டிருந்தது.

வசந்தியின்முகம் மேலும்மேலும் கறுத்துக்கொண்டது.இதயத்தில் ஆணியால் இறுக்கியதுபோன்ற ஒருவலிப்பு.தலையெல்லாம் கிறுகிறுத்தது. முன்னுக்குஇருக்கும் சோடாப்போத்திலால்எடுத்து மனுசியின்தலையை

அடித்துச்சிதறப்பண்ணவேண்டும் என்று மனம் துடிதுடித்தது. உடலெல்லாம் படபடவென பதறிக்கொண்டது. என்னசெய்வது பேசாமல் மௌனமாய் பல்லைக்கடித்துக்கொண்டு கைகளையும் மடித்து காலை நிலத்தில் இறுக்கி ஊண்டி தனக்குவந்தகோபத்தையும், ஆவேசத்தையும் ஒருவாறு தணிக்க முயன்றாள்.

“என்ன வசந்தி ஏதாவது பூச்சிபூ இல்லையோ?” மீண்டும் மிகவும் சாதாரணமாகக்கேட்டாள்.

“சும்மாய் இரு சந்திராக்கா உனக்குக்கதைக்க வேறு கதையில்லையோ.....? ஆ..... நீயே யோசிச்சுப்பார் விசேசமோ..... விசேசமோ... என்று எத்தனைதடவை கேட்டிருப்பாய்.... காணுறஎல்லா இடத்திலையும் உதைத்தானே கேட்டிராய்.... ஏன் எங்களுக்கு குழந்தை ஆசை இல்லையோ? எங்களுக்கும் மற்றவர்களைப்போல வாழவேண்டும் என்று தான்விருப்பம். வசந்தியால் தொடர்ந்துபேசமுடியாமல் வார்த்தைகளை விழுங்கிவிட்டாள். குரல் தளதளக்க கண்ணிலிருந்து நீர் தாரைதாரையாக வழிந்து வீழ்ந்தது. சந்திராக்காவுக்கு ஒன்றுமேபுரியவில்லை. அவள் அதை எதிர்பார்க்கவில்லை. சந்திராக்கா கொஞ்சநேரம் அமைதியாகவே இருந்தாள்.

வசந்தி.....! வசந்தி! அப்படி என்ன நடந்தது..... ஏன் அழுகிறாய்? மெய்யே ஏன் அழுகிறாய்.... வசந்தியின் உள்ளக்குமுறலையும் அவளதுவேதனைகளையும் புரிந்துகொள்ளமுடியாத வெறும்சடப்பிண்டமாக இருந்தபடியே வசந்தியை அருட்டிக்கொண்டிருந்தாள்.

எங்கேயோ நின்று சுயா ஓடிவந்து இருவர் அருகிலும் வந்துநின்றாள். சுயாவுக்கு எல்லாமே விளங்கிவிட்டது. எல்லாமே இலகுவில் விளங்கியும்விடும். சந்திராக்காவும் வேறுசிலபெண்களும் அக்கறைபோல் விசாரிப்பதுபற்றியும், அதனால் தான்படும் வேதனைகளையும், துன்பத்தையும் அடிக்கடி வசந்தி சுயாவிடம் சொல்லி வேதனைப்பட்டிருக்கின்றாள். அழுதும் இருக்கின்றாள்.

“சந்திராக்கா இஞ்சை ஒருக்கா வா..... எனக்கையைக்காட்டி குசினிப்பக்கம் நோக்கி நடந்தாள் சுயா. சந்திராக்காவும் பொதுவாக பெரும்பாலான தமிழின்கொண்டாட்டங்களுக்கு தன்னை அழைத்து “அட்வைஸ்” கேட்பார்கள். அத்தோடு தான்தான் பல இடங்களில் முன்னின்று திறம்பட நடாத்தி முடித்திருக்கின்றேன் என்றும், தான் நடத்தி முடித்த திருமணங்கள், சாமத்திய வீடுகள், பிறந்தநாள் கொண்டாட்டங்கள் ஏன் எத்தனையோ தமிழ்கலாச்சாரவிழாக்களுக்கு இலங்கைச்சாப்பாடுகள் செய்து பல டெனிஸ் மக்களது பாராட்டுக்களையும் பெற்றதையும் நினைத்துக்கொண்டு; சுயாவும் ஏதோ

அட்வைசுக்குத்தான் கூப்பிடுகின்றாள் எனநினைத்துக்கொண்டு இறுமாப்பாய் பின்தொடர்ந்தாள்.

குசினிக்குள் சிலபொடியங்கள் கிளாஸ்களுடனும், பியர்ப்போத்தல்களுடனும் நின்றிருகுடித்தபடியே சமையல்வேலையில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். குசினிக்குள்ளிருந்த ஒரு அறைக்கதவைதாளிட்டுவிட்டு எடுத்தஎடுப்பிலேயே "சந்திராக்கா இப்ப அவள் வசந்தியோடு என்னகதைத்தனி....." என ஆவேசத்தோடும் கோபத்தோடும் கேட்டாள். "கதைத்தனி" என்றவார்த்தை ஒருகணம் சந்திராக்காவை ஒருகுலுக்குக்குலுக்கிவிட்டது. "நீ" என்று சுயாவோ அல்லது எந்தப்பெண்களோ, ஆண்களோ இதுவரையிலும் சந்திராக்காவைப்பார்த்து சொன்னதுகிடையாது. சொல்லவும்முடியாது. ஆனால் இப்போ சுயாவின் கோபத்தையும் ஆவேசத்தையும் கண்டு திண்டாடிப்போனா சந்திராக்கா.

"சுயா.....என்னென்றால் " ஏதோசொல்ல வாயெடுத்தாள்.

"இஞ்சை எனக்கொண்டும் சொல்லவேண்டாம்.....ஒரு விளக்கமும் தரவேண்டாம். நீங்களும், உங்களைப்போன்றபெண்டுகளும் என்னென்னகதைப்பியள் எண்டு எனக்கு நன்கு தெரியும். என்னென்னகதைத்துக்கொண்டு திரியிறியள் எண்டும் எனக்குத்தெரியும். இல்லை தெரியாமல்தான்நானும் கேட்கிறன் நீங்கள் கொஞ்சப்பேர் ஏதோ "ரெக்னிக்" தெரிஞ்சுதான் பிள்ளையளைப்பெறுகின்றியளோ.....?"

சந்திராக்காவுக்கு இப்போதுதான் என்னபிரச்சனை என்று சாடையாக தட்டுப்படத்தொடங்கியது. வசந்தி ஏன் அழுதாள் என்பதற்கும், சுயா ஏன் கோப்படுகின்றாள் என்பதற்கும் காரணம்புரிந்தது.

ஒன்றுமேபேசாது மௌனமாய் குனிந்துநின்றாள் சந்திராக்கா.

"ஒரு பெண்ணான நீங்களே இன்னொரு பெண் மையையும், உள்ளக்கிடக்கைகளையும், வேதனைகளையும் புரிந்துகொள்ளாத நீங்கள் எல்லாம் பெண்களே அல்ல. நடமாடித்திரியும் பிசாசுகள். உயிரோடுதிரியும் பச்சைப்பேய்கள். வெறும் தசைப்பிண்டங்கள்.

கொஞ்சம்யோசிச்சுப்பார் உங்களுக்கே மூன்றுபெண்பிள்ளைகள் இருக்குது கள். நாளைக்குஅதுகள் கலியாணம்முடிச்சு குழந்தைகுட்டிகளைப்பெற்றிருக்கும் என்று என்ன நிச்சயம். ஐயோ உங்கள்தரவளியோடு கதைத்தால் எனக்கு விசுர்தான்வரும் இனிமேலாவது இப்படியானகதைகளைவிட்டிட்டு நல்லாயோசித்து மற்றவர்களை கொஞ்சமாவது புரிந்துகொண்டு கதைக்கப்பழகுங்கோ" என்றாள் சுயா.

கொஞ்சநேரம் இருவரும் ஒன்றுமே பேசவில்லை. குசினியில்நின்ற பொடியங்களின் சத்தமும், மண்டபத்தில் பாடிக்கொண்டிருந்த பாட்டின் சத்தமும் இரைந்துகொண்டிருந்தது.

சயா! எனக்கு இப்பதான் ஓரளவுவிளங்குகின்றது. இப்படி யோசியாமல் வசந்தியை அடிக்கடி கேட்டுக்கவலைப்படுத்திப்போட்டன்போல....." சந்திராக் காவால் தொடர்ந்து கதைக்கமுடியவில்லை.

சரி...சரி....போய் அதிலே இராமல் வேறுஇடமாய்போய் பார்த்துஇருங்கோ....." எனக்கூறிவிட்டு சயா மெதுவாக விலகினாள். சிறிதுநேரத்தின்பின் பாட்டுச்சத்தம் நிற்க அமைதிநிலவியது. குழந்தைகள் அங்கும் இங்குமாய்த் தாறுமாறாய் ஓடிக்கொண்டிருந்தனர். திடீரென்று எழுந்த பலத்தகரகோசம் ஒருகணம் வசந்தியை திடுக்கிடச்செய்தது. நிமிர்ந்துபார்த்தாள் வசந்தி. கேக்கைவெட்டி மோகனும் சயாவும் குழந்தைக்குத்தீதிக்கொண்டிருந்தார்கள். எதையுமே காட்டிக்கொள்ளாதவன்போல் வசந்தி விறைத்துப்போயிருந்தாள்.

எல்லோருக்கும் ஆட்டுக்கறியோடு புரியாணி வழங்கப்பட்டது. கியூவில் நின்று எல்லோரும் தங்கள்தங்கள் அன்பளிப்புக்களை வழங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். பரிசுகள் கொடுத்த அனைவரும் உச்சியிலிருந்து உள்ளங்கால்வரை வீடியோவுக்குள் அகப்பட்டுக்கொண்டனர்.

சனங்கள் மெல்லமெல்ல கழரத்தொடங்கினர்.

மோகனுக்குவேண்டிய சிலபொடியன்களும், ஒருசில குடும்பநண்பர்களும் மண்டபத்தைதுப்பரவுசெய்வதற்காகவும் பொடியளின் மிச்சப்பARTYக்காகவும் நின்றார்கள்.

"சயா! வசந்தியையும் கூட்டிக்கொண்டு நீங்க வீட்டைபோய் நில்லுங்கோ கொஞ்சம்செல்ல நாங்கள் வாறம்" எனக்கூறிக்கொண்டே பொடியள் நிற்கும் இடத்திற்கு போய்க்கொண்டிருந்தான் மோகன்.

தூரத்தில் நின்ற வசந்தியைப்பார்த்து கையைக்காட்டி வரவழைத்தாள் சயா.

ஒன்றுமேபேசாது அருகில்வந்தாள் வசந்தி.

அருகில் இருந்த ஒருகதிரையை இழுத்து இருந்தபடியே ஒரு கண்டறியாத பிறந்தநாளால் உடம்பெல்லாம் அடிச்சமுறிச்சமாதிரிநோகுது" என்றாள் சயா. குசினியில் நின்ற பொடியங்களின் சிரிப்பொலியும், கலகலப்பும் காற்றோடு கலந்துவந்தது.

"வசந்தி! சந்திராக்காவைக்கூட்டிக்கொண்டுபோய் நல்லகிழியல் குடுத்தனான்.

அவ்வை அக்கா என்றுசொல்லவும் வெட்கமாயிருக்கு.அவ ஒருநாளும் எங்களோடை முகம்கொடுக்காத அளவுக்குத்தான் பேசியிருக்கிறன். வசந்தி! நீ எதையும் நினைத்து கவலைப்பட்டுக்கொள்ளாத....எதற்கும் நீ மனம்தளராமல் இருந்தால்தான் இவயளைப்போலஆக்களை அடக்கலாம்..." வசந்தி ஒன்றும்பேசாது மெளனமாக கேட்டுக்கொண்டிருந்தான்.

வசந்தி! நான் உனக்கு நெடுகச் சொல்லவேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்.இண்டைக்குத்தான் சந்தர்ப்பம் வந்துள்ளது.

"வசந்தி! எங்கடஊரில் ஒருகுடும்பத்திற்கு கவியாணம்முடிச்சு 18 வருசத்துக்குப்பிறகுதான் ஒருகுழந்தை பிறந்தது.அதேபோல இன்னொரு குடும்பம் குழந்தைஇல்லைஎன்று எங்கேயோ ஒருகுழந்தையை வாங்கி வளர்தவை....அடுத்த 2 வருசத்திலஅவர்களுக்கும் ஒருகுழந்தைபிறந்தது. வசந்தி இதைஏன் சொல்லுறநனண்டால் குழந்தைபிறப்பதற்கு இப்படி இப்படித்தான் முடிவானது என்று ஒன்றுமில்லை. இப்பிறக்காதது இன்னும் கொஞ்சக்காலத்தின்பின்பு பிறக்கலாம்.ஏன் அடுத்தவருசமும் பிறக்கலாம்.

இஞ்சைபார்எத்தனைபேர் தங்களுக்கு ஆண்குழந்தைபிறக்காதா என்று ஏங்கிக்கொண்டிருக்கினம். ஆண்குழந்தையுள்ளவர்கள் தங்களுக்கு பெண்குழந்தை பிறக்காதா என்று நினைத்துக்கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

நீ குழந்தை இல்லை என்பதை நினைத்துக்கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறாய்....ஆனால் நாங்கள் குழந்தையைபெத்துப்போட்டு கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறம்.

வசந்தி! எங்கடஇந்தச்சமுதாயம் வயிற்றில் குழந்தைஉண்டாக பிரச்சனைகளைத்தொடங்கிவிடுவினம்.வயிற்றைப்பார்த்து இது ஆண்குழந்தை என்று ஒருசிலர்.....ஃஃ.....இதுபெண்குழந்தைதான் என்று தொடங்கிவிடுவினம். பின்பு குழந்தை பிறந்தவுடன் ஆஸ்பத்திரிக்குவந்து குழந்தையைப்பார்த்து ஒவ்வொருகதை.....பின்பு பல்லுமுளைக்க ஒருகதை...நடக்கஒருகதை.. ஐயோ.....வசந்தி இதுகளைக்கேட்டு என்றகாது புளிச்சுப்போச்சுது.இப்ப நான் ஒருத்தற்றைகதைக்கும் காதுகுடுக்கிறதில்லை.

வசந்தி! சாதாரண ஒருகுழந்தையை பெற்றிருக்கின்ற எங்களையே எத்தனைகதைகேட்கினம்.அதுபற்றிக்கதைக்கினம்.ஒருவலதுகுறைந்தபிள்ளையை பெற்றெடுத்தா...கடிச்சே திண்டிடுவாளுகள் இந்த நாங்கள்.

வசந்தி எல்லாவற்றையும் கேட்டு அசையாமல் நின்றான்.

வசந்தி! நீ இருந்துபார் இன்னும் கொஞ்சக்காலத்துக்குள் எங்களைப்போல பிறந்தநாள் கொண்டாடுவீர்கள்.கதைத்தபடியே ஜக்கற்றுக்களைஎடுத்துக் கொண்டு இருவரும் வெளியில் இறங்கினர்.

முற்றும்

உணர் பெய்யு

எம் நிலம் விட்டு
 நகரீந்த ஓரடிவின் போக
 என்னைவிட பிரிந்ததாக
 உணர் வெணர்வ தகர்ந்கு
 விவடித்த என்மனம்.

படுவான் கரையிடுங்கு
 இரற்றவர்கள் வங்கு எங்கள்
 நிலச் சாத்தினையும
 உறிகூசக் கொடுத்ததால்
 நீரற்ற நிலத்தடி
 எசுத்திக் கிடக்கின்றது.

விதைப்பிற்காய் நல்
 நிலத்தேடி யலைந்தும்
 நீரற்ற நிலத்தடியில் எம்
 விதை வெணர்வம் ழுத்தயா.

இதவைக்காய் மட்டும்
 பாலணைகள்!
 இவை தொடர்ந்தும்...
 வெண்ப்பே தூப்பாகிய் போனதோர்
 நிலத்தேடி நாமலைதல்
 விடிவை போல். உவடிக்கைபடாதுள்ளை.

எம் நிலம
 எரிந்து கொண்டு
 என்மையெனிக் முனைவு கொள் ழும்.

எம் நிலம் விட்டு
 ஓரடி நகரீந்து
 எமதுவினா கிழவுசெய்தல்.

லோகநாதன். எச.

சிவரமணியின் தற்கொலையும்

சிவரமணியின் கவிதையும்

ஈழத்தின் கவிஞர் (சு. வில்வரத்தினம்):

“எதையும் எதிர்கொள்.

முகம் திருப்பாதே.

மனஞ் சலிக்காதே.

என்று கவிதை பாடினார்.

ஈழத்தின் கவிதைப் பாரம்பரியம் வாழ்வின் மீதான நம்பிக்கையைப் புலப்படுத்துவன. வாழ்வின் தேவையை வலியுறுத்துவன. வாழ்வு அதன் மீதான அழுத்தம், நெருக்குதல்கள். அதனை எதிர்கொள் எல். வாழ்ந்து முடித்தல். இது எம் கவிதைப் பாணி. அதனால் தான் சண்முகம் சிவலிங்கம்,

“மரணத்துள் வாழ்வோம்”

என்றார்.

மகாகவியின் கவிதைகள் வாழ்வின் மீதான நம்பிக்கையை, மனிதன் உயர்வை தனது பாடுபொருளாகக் கொண்டவை. அவரது அனைத்துக் கவிதைகளும் நம்பிக்கைகளை தொனிப்பொருளாகக் கொண்டவை. புதியதொரு வீடு. கோடை முதலான நாடகங்களிலும் அத்தகைய பண்பைக் கவனிக்கலாம். தன்பற்றிய கவிதையில் கூட.

“வாழ்வேன் மடியும் வரை”

என்றுதான் கூறுகிறார்.

முருகையன், ஸூஃமான், நீலாவணன், சிவசேரம், ஜெயபாலன், சேரன் போன்றோரின் கவிதைகள் கூட அவநம்பிக்கை தொனிப்பனவரக இல்லை.

தனது சிறுகதைகள் ஊடாக பெரும்பாலும் விரக்தியைத் தொற்ற வைக்கிற யேசுராசா கூட தற்கொலை செய்து கொண்ட கவிஞர்களான மாயா கோவல்கி, சங்கம் புழை ஆகிய கவிஞர் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்ற போது,

புதிய வாழ்வின் சுதந்திர கீதத்தை இசைத்துக் களிக்க தோழியரை அழைத்த சிவரமணி தற்கொலை செய்து கொண்டார். தற்கொலை செய்தது மாத்திரமல்ல;” எனது கைக் கெட்டியவரை எனது அடையாளங்கள் யாவற்றையும் அழித்து விட்டேன்” என்று 'தன்னடையாளங்களை' அழித்துக் கொண்டு விட்டார்.

பல்வித நெருக்கடிகளுக்கு முகம் கொடுக்க இயலாமல், விரும்பாமல் உலகில் பலர் தற்கொலை செய்து கொண்டோளிருக்கிறார்கள். அவர்களுள் கவிஞர் சிவரும் அடங்குவர். சிவரமணி இவ்வகையில் ஒருத்தி. அமெரிக்கப் பெண் கவிஞர் சில்வியா பிளாத்தினுடைய தற்கொலையைப் போன்றது.

தற்கொலையை ஏன் செய்கிறார்கள் என ஆய்வுது இங்கு நோக்கமல்ல. ஆனால், சிவரமணியின் கவிதைப் போக்கின், கருத்து நிலைப்பட்ட வளர்ச்சி அவரை இத்தகைய தற்கொலையில் கொண்டு சென்று விடுகிறது. அது குறித்த மனவெழுச்சிகளை இங்கு பதிவ்தே நோக்கம்.

“சங்கம் புலைய,
உனது தெஞ்சை
முட்கள் வழிந்த கதை அறிவேன்....
மாயாகோவ்வல்-
வாழ்வும் நானும் பிரிந்தனம்...”

என்று தொடங்கி,
ஆயினும்,
உம்வழி தொடரேன்.”

என்று முடிக்கிறார். அப்போது கூட இவர்களின் தற்கொலை கூட பின்பற்றப் பட வேண்டிய தொன்றல்வ என வலியுறுத்துகிறார்.

ஆனால் ஈழத்துக் கவிதைப் போக்கிலிருந்து சிவரமணி யின் கவிதை மாறுபட்டது. தொடக்கத்தில் நம்பிக்கைத் தொனியைத் தெரிவிக்கிற அவர் கவிதைகள் போகப் போக அவநம்பிக்கையை, நம்பிக்கை வரட்சியை, விரக்தியை தெரிவிப்பனவாக அனம்கின்றன.

இந்த மாற்றம் ஏதனால் நிகழ்கின்றது? சித்திரலேகா மொனாகுரு கூறுகின்றார். “சிவரமணியின் ஆளுமையும், கவிதைகளும், அவரது தற்கொலையும் எழுப்புகிற விளக்களும், உணர்த்துகிற செய்திகளும் எமது ஆழ்ந்த அக்கறைக்கு உரியவை.”

சிவரமணி கவிதைகள் எனும் இக் கவிதைத் தொகுப்பு, சித்திரலேகா மொனாகுரு அவர்களால் பதிக்கப்பட்டு, பெண்கள் ஆய்வு வட்டத்தினரால் வெளியிடப்பட்டது.

இத்தொகுப்பிலுள்ள கவிதைகள் 1985- 1990 இற்கு இடைப்பட்டவை. 19.05.1991 அன்று சிவரமணி தனது வீட்டில் தற்கொலை செய்து கொள்கிறார்.

1985, 1986 ஆம் ஆண்டுகளில், இவர் எழுதிய கவிதைகள் வாழ் முயல்பவை. வரழப் போராடு பவை. போராட்டத்தை வாழ்வாகக் கொண்டவை.

இவ்வாண்டு காலக் கவிதைகள் தன் கவித்துவத்தில் பலவீனமுற்றிருப்பினும், நம்பிக்கையை, போரை, போர்மீதான வெற்றியை செய்தியாக அறைகின்றன.

சிவரமணியின் வரிகள் சிலவற்றைக் கவனியுங்கள்:

1. “எங்கள் கரங்களை - ஒன்றாகப் பிணைத்துக் கொள்வோம்” (1985)
2. “நாங்கள் பெறுவோம் விடுதலை ஒன்றை” (1986)

3. “நானைய உலகென்றும்
இனம் தேசத்தில்
நிச்சயம் மணம் வீசும்” (1985)

4. “அந்தப் புதிய உலகம்
மனிதரை நோக்கி
வரவேற்புக் கூறுகின்றது” (1985)

5. “புதிய வாழ்வின்
கந்திர சித்ததை
இசைத்துக் களிப்போம்
வாருங்கள் தொழியரே” (1986)

6. “இருள் நிறைந்த
பயங்கரங்களின் ஊடாக
நான் வாழ்ந்தேன்
இன்னும் வாழ்வின்றேன்” (1986)

இன்னும் நிறைய வரிகளை உதாரணமாக்கிக் கொண்டு போகலாம். இன்னொரு புறத்தில் சொன்னால் இவை கோஷங்களாகக் கூட அமையின்றன. ஆனால் வாழ்வை எதிர் கொள்ளல் இக் கவிதைகளின் பிரதான செய்தியாகின்றது.

ஆனால் 1989, ஆம் ஆண்டு சிவரமணி எழுதிய கவிதை வரியைக் கவனியுங்கள். இப்போது அவர் கவிதைகள் கவிதையாக, கவித்துவத்துடன் உயிர்ப்புடன் இயங்குவதையும் கவனிக்கலாம். நம்பிக்கையற்ற கவிதைகள்.

1. “மனிதர் பற்றிய மனிதத்தின் அடிப்படையில்
வாழ்வதை மறந்தோம்.” (1989)

2. “என்னிடம்
நம்பிக்கையும் முடிவும் சொல்லத்தக்க
வார்த்தைகள் இல்லை...
நானைக் காலையில்
சூரியன் உதிக்கும்மா என்பதில் கூட
சந்தேகம்...” (1989)

3. “நானைக்குத் தொன்றுகொரு சூரியன் பற்றி
எண்ண முடியாது” (1989)

4. “நான்
எனது நம்பிக்கைகளுடன்
தொற்றுக் கொண்டிருக்கிறேன்” (1989)

5. “நாங்கள் எழுந்தோம்-
உலகை மாற்ற அல்ல.
மீண்டுமொரு இரவு நோக்கி...” (1989)

இரு கவிதைப் போக்குகளுக்கிடையேயும் எவ்வ

எவு பாரிய வேறுபாடுகள்? ஒரு புறம் வாழ்வின் மீதான நம்பிக்கை மறுபுறம் அவநம்பிக்கை. இதற்கான காரணம் யாது?

அரசியல் மாற்றங்களை இங்கு முக்கிய காரணமெனக் கொள்ளலாம். 1986 இன் இறுதி வரை (1986 டிசெம்பர் 13 ம் திகதி ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப். புலிகளினால் அழிக்கப்படுகின்றது.) ஓரளவுக்காவது ஜனநாயகம் யாழ்ப்பாணம் பிரதேசத்தில் நிலவியது. பின்னர் புலிகளின் அரசு நிலவிய காலத்திலும், இந்திய அமைதிப்படை வந்த காலத்திலும், யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தை அராஜகமே சூழ்ந்த காலம். இது யாவரையும் பாதித்தது. சிவரமணி எனும் கவிஞரையும் பாதித்தது.

ஆனால் 'புதிய வரலாறும் நாமே படைப்போம்' என்றபடி இதிலிருந்து மீண்டவன் மனிதன். வாழ்முயன்றவன். 'வாழ் முயன்றதனால் 'வைத்தியத்திலுயர்ந்தது யாழ்ப்பாணம்' என்றார் மகாகவி. ஆனால், சிவரமணி நம்பிக்கையற்றுப் போகிறார். 1986 இல் பெண்கள் ஆய்வு வட்டத்தில் உயிர்ப்புடன் இயங்குகிறார் சிவரமணி. அதனையும் இங்கு குறித்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

அவர் வாழ்வும் அவர் கவிதையும் இரு வேறுபட்டதல்ல. இதனால் அவர் வாழ்வின் போக்கும் கவிதைப் போக்கும் சமத்தளத்தில் இயங்குகிறது. இதனால் முதலில் வாழ்வின் மீதான பிடிப்பு, நம்பிக்கை, அடுத்து வாழ்வதற்கான போர், போரில் தோல்வியுற்றதால் வாழ்வின் மீதான அவநம்பிக்கை, விரக்தி பின் தற்கொலை, தன்னடையாளம் எதுவும் உலகில் இருக்க விரும்பாத குரூரம். சிவரமணியின் வாழ்வின் யதார்த்தம் இதுதான்.

என்னதான் சப்பைக் கட்டு கட்டினாலும் சிவரமணியின் வாழ்வின் ஊடாக உலகிற்கு விட்டுப் போயிருக்கும் செய்தி தான் என்ன? தற்கொலை செய்து கொள்கிற ஆயிரக் கணக்கானோரில் ஒருவரல்ல இவர். பெண் கவிஞர். பெண்ணிலை வாதத்தில் ஈடுபாடு கொண்டவர். பெண்களை ஆணாதிக்கத்திற்கெதிரான போரில் ஈடுபடுமாறு அறை கூவல் விடுத்தார் இவரை நம்பி வந்திருந்த பெண்களுக்கு இவர் கூறும் செய்தி என்ன? "வாருங்கள். வாழ்வில் நம்பிக்கையை யுங்கள், பின் விரக்தியடையுங்கள், தற்கொலை செய்து கொள்ளுங்கள்." இதுவா செய்தி?

தோழர் மாசேதுங் கூறுகிறார்; "தற்கொலை பற்றிய எனது கருத்து அதனை நிராகரிப்பதாகும். முதலில் மனிதனின் குறிக்கோள் வாழ்க்கையைத் தேடுவதாகும். இந்த இயற்கையான போக்கிற்கு எதிராகச் சென்று மரணத்தைத் தழுவிக்கொள்ளக்கூடாது. இரண்டாவதாக சமூகம் மக்களுக்கு எந்த நம்பிக்கையை வழங்காத ஒரு உண்மை நிலையிலிருந்து தான் தற்கொலை நிகழ்வுகள் இடம் பெறுகின்றன. எனினும், ர இழந்து போன நம்பிக்கைகளை மீட்பதற்காக முடித்துக்கொடுக்கிறோம். போராடியேயாக வேண்டும். நாம் ஒரு போராட்டத்திலேயே மரணிக்க வேண்டும். தனது சொந்த உயிரை தானே எடுத்துக் கொள்வதை விட ஒரு போராட்டத்தில் கொல்லப்படுவது எவ்வளவோ உயர்ந்ததுதான். போராட்டத்தின் குறிக்கோள் மற்றவர்களால் கொல்லப்படுவது அல்ல. மாறாக உண்மையான ஆளுமையை நிலைநிறுத்த அவாவுதலேயாகும்."

தோழர் மாசேதுங்கின் மேற்குறிப்பிட்ட வார்த்தைகளுக்கு விளக்கம் தேவையில்லை. இவ்வாக்கியங்களின் பின்னணியில் சிவரமணியின் தற்கொலையை நோக்குகிற போது, ஆதங்கப்படாது இருக்க முடியவில்லை.

சித்திரலேகா மொளனகுரு தனது முன்னுரையில் சிவரமணியின் ஆளுமையினது பல்வேறு பரிமாணத் தன்மையைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால் அவர் கூட, இத்தற்கொலை பற்றிய தனது கருத்தை முன் வைக்கவில்லை. இத்தொகுப்பை வாசிக்கிற போது சிவரமணியின் கவித்துவத்தின் வளர்ச்சியை நாம் காண முடிகின்றது. இயற்கையை மறுதலித்த இம்மரணமானது நீண்ட துயர் எழுப்புவது.

சிவரமணியின் தற்கொலை தொடர்பாக 'சிவரமணியும் தற்கொலையும்' எனும் தலைப்பில் மு.நித்தியானந்தன் அவர்கள் 13.02.1994 தினகரன் வாரமஞ்சரியில் ஒரு கட்டுரை எழுதியிருந்தார். இவ்வாறான தற்கொலைகளை ஊக்குவிப்பதாக அவர் கட்டுரை அமைந்திருந்தது. துர்க்கையிலிருந்து மா ஒவரை உள்ள அறிஞர்களின் கருத்தைத் திரட்டி இவ்வாறான தற்கொலை சரியானது; போற்றப்பட வேண்டியது என அவர் வாதிட்டார். கட்டுரையை முடிக்கிற போது கூட "தற்கொலை செய்து கொண்டு விட்டதால் மட்டும் எவ்வாறு சிவரமணி கோழையாகி விடமாட்டாரோ அதே போல் போலிகளும் போக்கிரிகளும் 'உயிர் கொண்டு' திரிவதால் மாத்திர

ரமே வீரர்களாகி விடப் போவதில்லை" என யாரையோ குறித்துத் தாக்கியும் எழுதினார்.

நல்லது நண்பரே, கட்டுரையின் தொடக்கத்தில், "அராஜகம் கோர நர்த்தனம் புரியும் ஒரு அந்தகார வெளியில் ஒரு சின்ன விளக்கைப் பிடித்துக் கொண்டு போக முனைந்த அவர்..." என்று எழுதுகின்றீர். அராஜகம் பற்றிக் கதைக்கிறீர். இதே அராஜகத்தின் விதைகள் ஊன்றப்பட்டுக் கொண்டிருந்த

காலமான 1982 இல், ஜனவரி மாதம் 02ம் திகதி இதே அராஜகவாதிகளால் சுத்தரம் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். நண்பரே, ஞாபகமிருக்கிறதா? அந்த அராஜகத்தை எவ்வளவு தூரம் ஆதரித்தீர்கள் என்று? அதனை ஆதரித்துத் துண்டுப் பிரசாரமும் எழுதிக் கொடுத்தீர்கள்.

இப்போது கூறுங்கள் யார் போக்கிரி- யார் போலி என்பதனை?

அன்புடன் சஞ்சீவ் நன்றியர்களுக்கும்.

"சிவரமணி ஒரு முறை செத்தது போதும்" என்ற கிங்கடனரை கண்டா தூய்மையில் வெளிவந்தது. "சிவரமணியின் தற் கொளையும் சிவரமணியின் கவிதையும்" என்ற சரிசூடில் வெளியான கட்டுரைக்கு அனுப்பிய பதல் கட்டுரை இது. மாற்றிக் கட்டுத்துக்கொண்டு மதிப்பளிப்பதற்கு அநியப்பமும் சரிசூடின் கிப்பதல் கட்டுரையை போடாது மறுத்துள்ளது. அதன் பின்னரே தூய்மையில் கிது வெளிவந்தது. தங்கர் அந்த ஜங்ககார அனுப்பி வைக்கின்றேன்.

அன்புடன்
சுமன்

இவ்விரு கட்டுரைகளையும் சஞ்சீவ் வாசகர்களுக்காக கிங்கட பிரசுரங்கள் போடும்.

சிவரமணி ஒரு முறை செத்தது போதும் முறித்தியானந்தன்

இளங்கவினா சிவரமணியின் தற்கொலை புகலிட வெளியீடுகள் பலவற்றில் விவாதங்களுக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட ஒன்று. சிவரமணியும் தற்கொலையும்: தூர்க்கைமலிருந்து மாவோ வரை (அஆஇ 13) என்ற தலைப்பில் மு. நித்தியானந்தன் எழுதிய கட்டுரை காத்திரமான தகவல்களை உள்ளடக்கியது. தாகம், தினகரன் இக்கட்டுரையை மறுபிரசாரம் செய்திருந்தன. தமிழ் விமர்சனத்துறையில் பல வருட காலம் உழைத்து வரும் மு. நித்தியானந்தன், சிவரமணியின் தற்கொலையும் சிவரமணியின் கவிதையும் என்ற தலைப்பில் சரிசூடின் பத்திரிக்கையில் வந்த கட்டுரை தொடர்பாக அதற்குப் பதிலாக சிவரமணி ஒரு தடவை செத்தது போதும் என்ற இக்கட்டுரையை எழுதியுள்ளார்)

எங்கள் வீட்டின் முன் வாசாலில் நின்றுருந்த வயதுபோன பெரிய கறுத்தக் கொழும்பான் மாமரத்தின் குழுமையான நிழலில் ஒரு பதின் மூன்று, பதின்நான்கு வயதுச்சிறுமியாக வெள்ளை யுனிபோமில் வெட்கங் கலந்த சிரிப்போடு நிற்கும் சுண்டிக் குழிப்பாடசாலைச் சிறுமியாகத் தான் சிவரமணி என் நினைவில் தெரிகிறார். அவளை சாரி கட்டிய பெண்ணாக கவிதை எழுதுபவளாகவெல்லாம் நான் அறிய நேர்ந்தது மிகப் பிந்தித்தான். அவள் மரணித்த செய்தியுங்கூட அவருடைய மிகநெருங்கிய தோழி எனக்கு எழுதிய கடிதத்திலிருந்து நான் அறிய வந்ததுதான். என்மனதில் ஒருபாடசாலைச் சிறுமி என்ற சித்திரப் படமத்திலேயே உறைந்து போய் விட்ட சிவரமணியின் மரணம் குறித்து நான் தனிப்பட்ட முறையில் பெருந்துயருற்றேன். மிகச்சிறந்த கவிஞராக விகசித்திருந்த அவர் ஏன் அப்படிச் செய்து கொண்டார் என்ற கேள்வி என்னை அலைக்கழித்தது. அந்தப் பெண்ணின் இழப்பை யார் ஏற்றல் கூடும்? அவரின் மரணத்தின் மீது ஒரு ஒற்றைவரி நிராகரிப்பை மட்டும் செய்துவிட்டு என்னால் அமைதி காண முடியவில்லை. அந்தப் பெண்ணின் மீது கோபம் கொள்ளவும்

முடியவில்லை. தற்கொலையை நான் பூரணமாக நிராகரிக்க கின்றேன். இவைஎல்லாம் தற்கொலை நிகழ்வு குறித்த ஒருவரின் அபிப்பிராயத் தீர்ப்பு மட்டுமே. ஒரு யுத்தச்சூழலில் இத்தற்கொலை நிகழ்விற்குப் பின்னால் எத்தகைய காரணிகள் செயற்பட்டிருந்தன என்ற விவகாரம் மிக விரிவானது.

யாழ்ப்பாணத்தின் போர்க்காலச் சூழல் அங்கு எத்தகைய உளவியல் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்று உளநோய்ச்சிகிச்சை நிபுணர் தயா சோமசுந்தரம் ஆராய்ந்து வெளியிட்ட முடிவுகள் திகைப்பை ஏற்படுத்துவன. சிக்கலான பல காரணிகள் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்த ஒரு சூழலில் சிவரமணி விவகாரம் மிகுந்த சமூகப் பொறுப்புணர்வோடும் இத்தகைய ஒரு சாவுக்கு இலக்காகிப் போனவர் மீது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தோடும் நோக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். மனித மனத்தின் விசித்திரப்புதர்களை இருண்ட மையங்களை-அடிமன ஆழங்களை-மனக்குகை ஒவியங்களைச் சிலவேளைகளில் தரிசித்தும் பல சமயங்களில் துளாவியும் இடறியும் தவிவிப்

யாழ்ப்பாணத்தின் போர்க்காலச் சூழல் அங்கு எத்தகைய உளவியல் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்று உளநோய்ச்சிகிச்சை நிபுணர் தயா சோமசுந்தரம் ஆராய்ந்து வெளியிட்ட முடிவுகள் திகைப்பை ஏற்படுத்துவன. சிக்கலான பல காரணிகள் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்த ஒரு சூழலில் சிவரமணி விவகாரம் மிகுந்த சமூகப் பொறுப்புணர்வோடும் இத்தகைய ஒரு சாவுக்கு இலக்காகிப் போனவர் மீது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தோடும் நோக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். மனித மனத்தின் விசித்திரப்புதர்களை இருண்ட மையங்களை-அடிமன ஆழங்களை-மனக்குகை ஒவியங்களைச் சிலவேளைகளில் தரிசித்தும் பல சமயங்களில் துளாவியும் இடறியும் தவ்விப் பாய்ந்தும் அறிய முயலும் மிகக்கடுமையான பணி அது.

பாய்ந்தும் அறிய முயலும் மிகக் கடுமையான பணி அது.

'சிவரமணியின் தற்கொலையும் சிவரமணி யின் கவிதையும்" என்ற தலைப்பில் "சரிநிகர்" (மார்ச் 10.-23.1994) பத்திரிகையில் மாதவன் என்ற அ.ரவி என்பவர் எழுதிய கட்டுரையைப் பார்த்தேன். மரவள்ளிக்கிழங்கு பயிரிடுவது எப்படி என்பதற்கான கட்டுரையை எழுதுவதைவிடக் குறைந்த காலஅவகாசத்தில் இந்தமாதிரிக் கட்டுரைகளைத் தயார் பண்ணிவிடலாம். ஒரு பிரேத விசாரணை அதிகாரியின் மென்னுணர்வைத் தொலைத்துவிட்டு ஒரு கவிஞையின் ஆத்மாவையே குதறியிருக்கும் மாதவன் போன்ற பேர்வழிகளின் கைகளில் தனது கவிதைகளுக்கு இத்தகைய அவஸ்தை நேர வேண்டாம் என்ற நோக்கத்தில் சிவரமணி தனது கவிதைகளையே அழித்துவிட்டுப் போய் விட்டாரோ என்றுதான் எண்ணத் தோன்றுகிறது.

"தற்கொலை செய்தது மாத்திரமல்ல எனது கைக்கெட்டியவரை எனது அடையாளங்கள் யாவற்றையும் அழித்து விட்டேன்" என்று அதிக பட்சக் குற்றச் சாட்டையும் மாதவன் சிவரமணி மீது சுமத்துகிறார்.

டால்ஸ்டாய் தனது புத்துயிர்ப்பு நாவலைத் தவிர மற்ற எல்லாச் சிருஷ்டிகளையும் அழிக்கச் சொல்லி யிருக்கிறார். ஜேர்மனிய எழுத்தாளன் காஃப்கா இன்னும் ஒருபடி மேலேபோய் தனது சிருஷ்டிகள் அனைத்தையும் அழித்துவிடச் சொல்லி யிருக்கிறார். இதனாலெல்லாம் இவர்கள் சமூகத்துரோகிகளாகவோ, குற்றவாளிகளாகவோ ஆகி

விடுவதில்லை. இந்த மேதைகள் எல்லோருமே இப்படிச் சொல்லி யிருந்தாலுங்கூட அவர்களின் சிருஷ்டிகளைக் கௌரவிக்க எழுத்துலகம் தயாராகவே இருந்திருக்கிறது.

"என்னதான் சப்பைக்கட்டு கட்டினாலும் சிவரமணி தன் வாழ்வின்னாடாக உலகிற்கு விட்டுப் போயிருக்கும் செய்திதான் என்ன?.... இவரை நம்பி வந்த பெண்களுக்கு இவர் கூறும் செய்தி என்ன? வாருங்கள் வாழ்வில் நம்பிக்கை வைப்புகள். தற்கொலை செய்து கொள்ளுங்கள்.. இதுவா செய்தி?" என்று மாதவன் தனது கட்டுரையில் ஆவேசமாய் கேள்வி எழுப்புகிறார்.

"சிலரிற்கு தற்கொலை செய்து கொள்வதைத் தவிர வேறுவழியில்லை" என்று இதே நபர் "ஒரு சிட்டுக்குருவி அல்லது அணிற்சூஞ்சு" என்ற தொடரில் எழுதி வைத்திருப்பதை தற்கொலைக்கு சப்பைக்கட்டு கட்டுவது என்று யார் வாதமுடியும்? "பாலஸ்தீனக் கவிதைகள்" படிக்காத - கவிதைபற்றி நாலுவார்த்தை எழுதமாட்டாத இளவயதினர் எல்லாம் தாம் தாமறிந்த இயக்கங்களில் இணைந்து, போராடித்துவண்டு, புலம் பெயர்ந்து, விரக்தியுற்று உலகெல்லாம் உழன்று திரியும் சூழலில் - இதெல்லாம் பட்டுக்கொள்ளாமல், தமிழ் பாடத்திற்கும் ஒழுங்காய் ரியூசன் போய், அரிதின் முயன்று யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் பி.ஏபட்டம் பெற்று, அந்தப்பட்டம் பெற்றதற்காய் தன் மண்டையில் உதிர்ந்த ஒவ்வொரு மயிருக்கும் சீதனச் சந்தையில் கொழுத்த விலைபேசி, ஒருபுறம் ஷெல் அடிவிழ், மறுபுறம் அரும்பெருஞ் சீதனக் கல்யாண

ஊர்வலத்தில் ஊர் சிரிக்க, எந்த விவஸ்தையும் இல்லாமல் யாழ்ப்பாணத்தில் உலா வந்த இந்த மாதவப் புதல்வர் ரவி சிவரமணிமின் வாழ்வில் செய்தி தேடப் புகுந்திருப்பதுதான் விந்தை.

தற்கொலை செய்து கொள்பவர்கள் எல்லாரும் உலகுக்கு விடும் செய்தி தற்கொலை செய்து கொள்ளுங்கள் என்பதுதான் என்ற இந்த நபரின் முடிவு பித்துக் குளித்தனமானது என்றாலும் கருத்துச் சுதந்திரத்தின் பேரில் அவர் இந்தகைய அபிப்பிராயத்தை வைத்துக் கொள்வதைப் பற்றி நாம் எதுவும் செய்வ தற்கில்லை.

"சரிநிகரின்" சகோதரப் பத்திரிகையான "யுக்திய" இதழில் "மரணத்தின் காலடியிலிருந்து இரத்தத்தாலும் கண்ணீராலும் ஒப்பமிடும் விவசாயின் நிருபம்" என்ற தலைப்பில் சி.தொடவத்தை எழுதி யிருக்கும் கட்டுரையையாவது (தாயகம் 4.03.94.. தமிழாக்கம் செ.லோகநாதன்) குறைந்தபட்சம் மாதவன் வாசித்துப் பார்த்திருக்கலாம்.

விவசாயத்திற்காக வங்கியிலிருந்து வாங்கிய கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியாமல் முதியன்சலாகே ஜினதாச என்ற 50 வயது விவசாயி கிருமிநாசினி அருந்தித் தற்கொலை செய்துகொண்டு விட்டதால் அவர் உலகுக்கு விடும் செய்தி வங்கிக் கடனை ஒழுங்காகத் திருப்பிக்கட்டிவிடுங்கள் என்று ஒருவர் முடிவுக்கு வருவது எத்துணை அபத்தமானது.

மாத்ளையில் ஒரு விவசாயி தனது தக்காளிப்புழங்களை நல்ல விலைக்கு விற்றுக்கொள்ள முடியாது தற்கொலை

செய்துகொண்டால் அவர் உலகிற்கு விடும் செய்தி, "தக்காளியை கிலோ பதினைந்து ரூபாய்க்கு விற்று விடாதீர்கள்"என்றே "தக்காளிவிலை மார்க்கட்டில் விழுந்து விட்டால் தற்கொலை செய்துகொண்டு விடுங்கள்" என்றோ அர்த்தப்படுத்திக் கொள்ளும் பேதமை எவ்வளவு நகைப்பிற் கிடமானது.

தற்கொலை செய்து கொண்டு விட்ட முதியன்சலாகே ஜினதாச என்ற விவசாயியை "நீர் உலகிற்கு விடுத்த செய்தி இதுதானா?" என்று கட்டுரையாளர் தொடாவத்தை கறுவிக் கொட்டவில்லை. "உலகத்துக்கு தாம் வேண்டப்படாதவர்கள் என்பதை இன்றுதான் அவர்கள் முதந்தடவையாக அறிகின்றனர். தமக்குத் தாமே மிகவும் பாரமானவர்கள் என அவர்கள் இன்று அறிந்துள்ளனர்... இது தனிப்பட்ட சம்பவங்கள் அல்ல" என்று கூறும் தொடாவத்தை இம் மரணங்களின் பின்னணியில் இயங்கும் முழு உலகின் சமூக, பொருளாதாரக் கட்டமைப்பை நோக்கித்தன்பார்வையைத் செலுத்துகிறார். தன் ஞானத்தின் அப்பாற்பட்ட இம்மாதிரி ஆய்வுகளை தற்கொலைக்கு சப்பைக் கட்டுவது என்று மாதவன் போன்றவர்கள் மிகச் சுருவாகத் தீர்ப்பு வழங்கி விடுவார்கள்.

குருநாகலை மாவட்டத்தில் உள்ள கொக்கரல்ல என்னும் கிராமத்தில் கடந்த 1993ம் ஆண்டு ஜனவரி தொடக்கம் டிசெம்பர் வரையும் 128 பேர் தற்கொலை செய்து கொண்டுள்ளமை குறித்து வஜிர கஸ்தூரி என்பவரின் துணையுடன் நந்தன வீரரத்த "ராவய" இதழில்(தாயகம் 18.02.94) எழுதியிருக்கும் கட்டுரை இவர்கள் எவ்வளவு சிரமப்பட்டுத்

கவல்களைத் தேடி பொறுமையோடு
 திதானித்து இப் பிரச்சனையை ஆராய
 முற்பட்டுள்ளனர் என்பதை நன்கு
 புலப்படுத்துகிறது.

நல்ல நேரம், முதியன்சலாகே ஜினதாச
 என்ற விவசாயி தமிழில் கவிதைகள்
 எதுவும் எழுதிவைக்காமல் தற்கொலை
 செய்துகொண்டுவிட்டதாகும், அல்லாது
 போனால், மாதவன் போன்ற நபர்கள்
 ஜினதாச விதைநெல் வாங்குவதற்கு
 முன், கிருமிநாசினி வாங்கியதற்கு முன்,
 கிருமிநாசினி வாங்கிதற்குப் பின், என்று
 அவரின் கருத்து நிலை வளர்ச்சியைப்
 பட்டியல் போட்டுப் பிய்த்து உதறியிருப்
 பார்கள். ஜினதாச தமிழில் கவிதை எழுத
 வில்லையோ தப்பித்தார்.

இதுவரை "இவரை(சிவரமணியை)
 நம்பி வந்திருந்த பெண்களுக்கு இவர்
 கூறும் செய்தி என்ன?" என்கிறார்
 மாதவன்.

சிவரமணியை நம்பி வந்திருந்த
 பெண்களெல்லாம் சந்தியில் சிதை
 மூட்டிக் கொண்டு சாகக்காத்திருப்
 பவர்கள்போல தமிழ் சினிமாத் கதாநாய
 கிகளின் பாணியில் மாதவன் உகுத்
 திருக்கும் கண்ணீர் மிகமிகப் போலித்
 தனமானது. சிவரமணி என்ற
 கவிஞரின் வாழ்வில் எதைத்தெரிவது
 எதைத் தவிர்ப்பது என்பதில் அவரின்
 கவிதைக் குரலால் ஆறாசிக்கப்பட்ட
 பெண்கள் மிகத் தெளிவாகவே
 இருக்கிறார்கள். மரணத்தில் மக்கள்
 வாழ்ந்து கொண்டிருந்த எண்பதுகளில்
 சீதனமும் வாங்கி, ஊர்வலமும் போன
 எழுத்தாள குர்ய திலகத்தையுள் கூட
 அவர்கள் நன்கு புரிந்து கொண்டு விடு
 வார்கள். கவலை ஒழிக!

"ஈழத்தின் கவிதைப் பாரம்பரியம்
 வாழ்வின் மீதான நம்பிக்கையைப் புலப்
 படுத்துவன வாழ்வின் தேவையை
 வலியுறுத்துவன. வாழ்வு, அதன் மீதான
 அழுத்தம், நெருக்குதல்கள், அதனை
 எதிர்கொள்ளல், வாழ்ந்து முடித்தல், இது
 எம் கவிதைப் பாணி. அதனால் தான்
 சண்முகம் சிவலிங்கம் 'மரணத்துள்
 வாழ்வோம்' என்றார்" என்று மாதவன்
 தனது கட்டுரையில் பிரஸ்தாபித்
 திருக்கிறார்.

"1997 க்குப்பிந்திய பத்தாண்டுகள் சசியின்
 (சண்முகம் சிவலிங்கம்) தனிப்பட்ட
 வாழ்கையிலும் நெருக்கடிகள் மிகுந்த
 காலம் விரக்தியும் சோர்வும் நிராசையும்
 அவரை ஆட்கொண்டகாலம் இது.
 அவரது சொந்தமனமுறிவுகள் இக்
 காலத்தில் எழுதப்பட்ட பல கவிதைகளில்
 பதிவாகியுள்ளன... சிலவேளை நிராசையை
 ஒரு வாழ்வியல் தத்துவமாகக் காணவும்
 இவர் தூண்டப்பட்டுள்ளார். மறுதலையில்
 இந்தநோக்கு கூர்மையாக வெளிப்படு
 கிறது. சில வேளை இவர் தன்னை
 அளவுமீறி நசித்துத் துன்புறுத்துகிறார்
 என்று தோன்றுகிறது." என்று சண்முகம்
 சிவலிங்கத்தின் "நீர்வளையங்கள்" என்ற
 கவிதைத் தொகுப்பின் முன்னுரையில்
 எம்.நு.:மான் கூறிச்செல்கிறார்.

சண்முகம் சிவலிங்கம் கூறும் செய்தி
 இதுவா என்று மாதவன் மாதிரி ஒரு
 பாமரத்தனமான கேள்வியை நான் எழுப்பப்
 போவதில்லை.

"மரணம் மகத்தானதுதான். ஆனால்
 வாழ்வு அதைவிட மகத்தானது" என்று
 கவிதைக் குரல் எழுப்பும் ஜெயபாலன்
 அகதிவாழ்வில் மனஞ்சோர்ந்து போய்

வெறுமையைத் தரிசிக்கும் கணங்களையும் நான் கண்டதுண்டு.

சாதாரண லௌகீயவாழ்வில் நாம் சந்திக்க நேரும் அனைத்துப் பிரச்சனைகளையும் எம்மைப் போன்றே இந்தக் கவிஞர்களும் சந்திக்க நேர்கிறது. இதற்கும் மேலால் தமது மனோவியல் தரிசனங்களுக்கும் யதார்த்த நடப்பியல்களுக்கும் இடையிலான பாரிய போராட்டங்களையும் இவர்கள் எதிர்கொள்ளுகிறார்கள். நம்மைப் போலவே இவர்களும் சில கணங்களில் சோர்வுறும் சில கணங்களில் அநீத நம்பிக்கையுடன் செயற்படவும் காண்கிறோம். இவர்கள் நிராசைகளினதும் நம்பிக்கைகளினதும் கூட்டுக்கலவையாகவே பல சந்தர்ப்பங்களில் தென்படுகிறார்கள்.

பெசினின் என்ற கவிஞன் தற்கொலை செய்து கொண்டபோது ஒரு கவிஞனுக்குத்தன் உயிரை மாய்த்துக் கொள்ள உரிமையில்லை என்றும் சாவது ஒன்றும் கஸ்டமானதல்ல வாழ்கையைக் கட்டியமைப்பது தான் கஸ்டமானது என்றும் உரத்துக்குரல் எழுப்பியபெருங்கவிஞன் மயாகோவ்ஸ்கி நாலே ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தானே தற்கொலை செய்துகொண்டு விடுகிறார்.மயாகோவ்ஸ்கிரியின் கவிதை கவிஞனுக்கும் புரட்சிக்குமிடையே நடந்த பெரும் வேதனைபிக்க பரிமாற்றங்களுக்கான மௌனசாட்சியமாகும். தற்கொலையானது பிரச்சனையைக் கூர்மையாக வெளிப்படுத்திய முடிவுரை இப்பிரச்சினை கவிஞனின் சொந்தத் தனிப்பட்ட வாழ்வையும் தாண்டிய ஒன்று என்று ஜசக் டாட்வர் எழுதுவதை எஸ். வி. ராஜதுரை தனது ரஷ்யபுரட்சி: இலக்கிய சாட்சியம் என்ற

நூலில் மேற்கோள் காட்டுகிறார்.

சிவரமணியின் கவிதைகளில் 1958க்குப் பின்பாரிய வேறுபாடுகள் தென்படுவதாகவும். ஒருபுறம் வாழ்வின் மீதான நம்பிக்கை மறுபுறம் அவநம்பிக்கை என்றும் மாதவன் என்பவர் கோடுகிழிக் கிறார். 1989ல் சிவரமணி எழுதிய கவிதையை இந்தக்கோடு கிழித்தலுக்கு வசதியாக அவநம்பிக்கையைப்பிரகடனம் செய்யும் கவிதையாக அறிவிக்கும் அவலம் மாதவனுக்கு நேர்கிறது.

'என்னிடம் நம்பிக்கையும் முடிவும் சொல்லத்தக்க வார்த்தைகள் இல்லை' என்று 1989ல் சிவரமணி எழுதியதாக இவர் கூறுகிறார். கலப்படம் செய்யும் கபடத்தனமான வியாபாரியின் கபமைத்தனத்தைத்தான் மாதவனின் இந்தக் கவிதை மேற்கோளில் காண்கிறேன்.

சிவரமணியின் கவிதை இப்படித்தான் தொடங்குகிறது:

'என்னிடம் துண்டுப் பிரகரத்தைப்போல் நம்பிக்கையும் முடிவும் சொல்லக்கூடிய வார்த்தைகள் இல்லை'

ஒரு எழுத்து மாற்றமே கூடக் கவிதை பற்றிய தவறான புரிதலுக்கு இட்டுச் செல்லும் சூழலில் சிவரமணியின் இந்த நேர்த்தியான வரியை மிகவும் சாமர்த்தியமாக மாதவன் கறுப்புமையில் அடித்து விட்டுப் போகிறார். இது ஒரு இழிந்த பித்தலாட்டக்காரனின் வேலை! சிவரமணியின் இந்தக் கவிதை அவர் எழுதிய சூழலில் எத்தகைய நிகழ்வுகளும் நியாய-அநியாயங்களுக்கப் பால் அதிகாரங்களைத் தங்கள் கையில் வைத்திருப்பவர்களால்

(தொடர்ச்சி பக்கம் 33)

காலபெருமை

ஒருவருக்கும் சொல்லாமல்
வெள்ளையபோடு வெள்க்கிடடு
கொழும்பு உங்கேஜன்
கள்ளந் துமாய்

ஏஜன்ஜி நாடி
காடுதாடு காது பேசுனாந் போல்
இங்கு வந்த நான்
கண்ட புதனம் துணை
பெய்யடி என் வாயால்
ஒடுக்குரைப்போன்

நான் பெரிசு நீ சூரிசு என்யர்
உன் விடையன் வினையென்ன..?
உயரென்ன..?
உன் காரின் கியர் என்ன
கலர் என்ன...

நான் வந்து கணகாலம்
நீ வந்து...
இங்கும் நாடெழுவும்
நாங்குளி வெள்ளை வேட்டி தூண்
கிணாலும் கள்ள வேட்டி நான்.

இங்கொரு வேலை
கொடுன் தந்த
ஒரு பெருக்கி வேலை
கூறை விளங்காதீர்
என் சுவப் பெருமைதான்.

அவர் கொடுப்பார்
இவர் கொடுப்பார்
வடிக் கண்டி கதை அளப்பார்
நெய் பணம் அல்லவென்று
சூதீதியம் ரிசய்யார்
நம்மவர்க்கு - உதவி
நெய் கதையளப்பார்

நெய் நாடழல்
நெய் மக்கள் யும்
துயரம் துண்ணை எண்ணியார்.

நான் உண்டு
நாடான் உண்டு
நான் வண்டிபாடி உண்டு
நான் நெய் வாடிமல்
நாய் நாடழற்கும்
நாய் மொழிக்கும்
நெய் கவிடேம்
நெய் விடா டேம்
நெய் கிளங்கார்தீர்
நெய் குலம் மெருமைதனை
நெய் கதையளப்பார்

நாய்குலத்தினி
மெருமை கருமைதனை
நெய்துக் கூடி
கிங்கு வந்த
கூலத்தியம் பிரசுதர்கள்
யுட + தார்த்தி
அங்கீகரிக்க
லம்யாடாவுடன்
நிலா நிலமாந்
நின்று வேறு

வேந்தன்

9ம் பக்க தொடர்ச்சி)

பாயப்படுத்தப்பட்டுப் போய்விடும்
 லைமைக்கு எதிரான சமூகக் கண்டன
 ாகும். கடந்த பத்தாண்டுகளில்
 ம்பாணத்தின் அரசியற் சூழலைச்
 ங்தரிக்கும் பதாகையின் முகப்புப்பொறி
 ாக சிவரமணியின் இக்கவிதை வரி
 ளை நாம் பதிக்கமுடியும். எந்தக்
 ிச்சமும் இல்லாமல் சிவரமணியின் இக்
 விதையில் ஒரு துண்டுப்பிரசுரத்தைப்
 பால் என்ற வரியை நீக்கிவிட்டு அவர்
 ாழ்வின் மீதான அவநம்பிக்கையைத்
 ான் இதில் வெளிப்படுத்துகிறார் என்று
 றுவது எவ்வளவு வக்கரமானவெளிப்
 று! சிவரமணி அவ நம்பிக்கையை
 வளிப்படுத்துவதாக அவர் திரித்து
 மற்கோள் காட்ட முயன்றிருக்கும்
 றதே கவிதையில்தான்.

ான் மனிதனாய் வாழும் முயற்சியில்
 க்களை மரத்துடன் விட்டுவிட
 ிரும்புகிறேன்' என்றும் வருகிறது.
 று கசாப்புக் கடைக்காரனின் குரோத
 றணைப்புடன் கத்தியைக் கொண்டு இக்
 விதையைக் கூறுபோட்ட மாதவன்
 வரமணியின் இந்தக்கவிதை வரிகளில்
 ாழ்வின் மீதான நம்பிக்கையைப்
 லப்படுத்தும் வசனங்களைத் தரிசித்
 றுக்கலாமே! அவர் வகுத்துள்ள 1986
 ட்டறைக்கு வசதியாகத் தூக்கிப்
 பாடத்தக்க வரிகளாயிற்றே. இவை
 றுத்துநிலை வளர்ச்சிக்கு இது
 றரண்டு கொண்டிடுநிற்கிறதே! அதைத்
 றரியாதமாதிரி விட்டுவிடுவது அரவி
 ி.எ) க்கு வசதியாகப் போய்விட்டது.

ுதே கவிதையின் இந்தச் சமூகத்தின்
 றதாப்புன்கொடிக்கு துப்பாக்கி நீட்டப்
 ிடும் போது ஒரு மெல்லிய பூநுணியில்
 ட்ட்காரக் கூடிய வண்ணத்துப்புச்சியின்
 னவு எனக்குச் சம்பந்தமற்ற ஒரு

சம்பவிப்பு மட்டுமே என்று வரும் வரிகள்
 யதார்த்த வாழ்வின் குருரத்திற்கும்
 பிரகாசமான அவரது அழகிய கனவுக்கும்
 இடையில் நிகழும் போராட்டத்தின்
 வீரியம் மிகுந்த வரிகள் கண்முன்னால்
 உள்ள உலகம் பிற்போக்குச்சக்தி
 களுக்குக் சொந்தமாக்கப்பட்டு விட்டது.
 நாலா புறந்தாலும் கபளீகரம் பண்ணப்
 பட்டுவிட்ட இந்த மண்ணின் எதிர்காலம்
 தான் என்ன? என்று ராஜனி துயருற்று
 எழுதிய சமூகக்கதைக் கவிதையிலே
 எதிர்கொள்ளமுனைந்த சிவரமணி என்ற
 கவிஞரின் நெஞ்சிலே தாங்கிய
 ரணத்திலிருந்து சிந்தும் அவள் அவாவி
 அனைத்துக்கொள்ளத்துடித்த அழகு
 மாண கனவுலகிற்கும் இடையே நிகழ்ந்த
 கூர்மையான போராட்டத்தின் கனல்
 தெறிப்புகள் இவை.

1991 ஆண்டு மே மாதம் 19ம் திகதி
 தற்கொலை செய்துகொண்டு விடுவதற்
 காகவே சிவரமணி கவிதை எழுதியது
 மாதிரி மாதவன் தனது கட்டுரையில்
 தீட்ட முயலும் சித்திரம் விகாரமானது.
 இது போன்ற கருத்துநிலை வளர்ச்சிப்
 பின்னல்கள் எல்லாமே கவிதையின்
 ஒற்றை அர்த்தப் பரிமாண வழிபாட்டி
 லிருந்து எழுவதாகும். கவிதை பற்றிய
 நவீனப் பிரக்ஞையின் முன்னால் இவை
 யெல்லாம் அடிபட்டுப்போன பழைய
 சமாச்சாரங்கள்.

தனது sarrasine என்ற கவிதையில் ஒரு
 பெண்ணின் உருவில் மறைந்திருக்கும்
 காயடிக்கப்பட்ட ஒரு ஆண் பாடகனைப்
 பற்றி விபரிக்கும்போது பால்ஸாக் பின்வரு
 மாறு எழுதுகிறார்:

"அவளின் திடுமென்ற அச்சங்கள், அவளின்

பகுத்தறிவு சாராதவினோத ஆசைகள், அவளின் இயல்பான கவலைகள், அவளது முரட்டுத்தனமான துணிச்சல், அவளின் பிகுபண்ணல்கள், மனோகரமான அவளின் மென்னுணர்வு எல்லாமாய் அது அவளேதான்“ (ரோலன்ட் பார்த் கேட்கிறார்) இந்தக் கதையில் இப்படிப் பேசுவது யார்?

“ஒரு பெண்ணின் தோற்றத்தில் மறைந்திருக்கும் காயடிக்கப்பட்ட ஆண்பாடகனைத் தெரிந்து கொள்ளமாட்டாத இக்கதையின் நாயகனா? அல்லது பெண்தனது சுயமானத்துவத்தோடு தன் தனிப்பட்ட அனுபவத்தின் பலத்தில் பேசும் பால்ஸாக் என்ற தனிநபரின் குரலா? பெண்மை பற்றி இலக்கிய பூர்வமான கருத்துகளை முன்னெடுக்கும் பால்ஸாக் என்ற கதாசிரியரின் குரலா? பிரபஞ்சுரானத்தின் குரலா? கற்பனாவாத உளவியலின் குரலா? எதுவென்று நாம் ஒரு போதுமே கூறிக்கொள்ளமுடியாது.இதற்குரிய நல்ல காரணம் ஒன்றே ஒன்றுதான். எழுத்து என்பது ஒவ்வொரு குரலையும் அதன் தோற்றத்தின் ஒவ்வொரு புள்ளியையும் அழித்து எழுதுவதுதான்(image music text என்ற நூலில் roland barthes) கவிதையின் பன்முகஅர்த்தப்பரிமாணம் நவீன எழுத்துலகில் இன்று வலிமையோடு பேசப்பட்டு வருவதாகும். வக்கிரங்களையும் மனவக்கரிப்புகளையும் களைந்து விட்டு ஆத்ம சுத்தியோடு சிவரமணியின் கவிதையுலகைத் தரிசிக்க முனையும் ஒருவருக்கு சிவரமணியின் கவிதைகள் எழுப்பும் உணர்வுலைகள் மிக விரித்தன.

“சிவரமணியின் தற்கொலையும்” என்ற

கட்டுரையில் நான் மொழிபெயர்த்திருக்கும் மாஓசேதுங்கின் கட்டுரைகளையும் அரவி (பி.எ)ஆனர்ஸ் தனது திரித்தல் கைவரிசையைக் காட்ட முனைந்திருக்கிறார்.

மாஓ தற்கொலை பற்றிக் கூறுகையில் 3 விஷயங்களைக் குறிப்பிடுகிறார். முதலில் தற்கொலையை அவர் நிராகரிக்கிறார். இரண்டாவது சமூகத்திற்கு எதிராகப் போராடியாக வேண்டும் என்கிறார். இந்த அம்சத்தை வலியுறுத்துகையில் நாம் ஒரு போராட்டத்திலேயே மரணிக்க வேண்டும் என்று கூறிவிட்டு மாஓ அதற்கு அடுத்தவரியில், மூன்றாவதாக தங்களது சொந்தவாழ்க்கைக்கு தாங்களே துணிச்சலோடு முற்றுப்புள்ளி வைத்துக் கொண்டவர்கள் மீது மக்கள் மரியாதை செலுத்துகிறார்கள் என்றால், அது ஒரு நாளும் அவர்கள் தற்கொலையைக் கௌரவிக்கிறார்கள் என்று ஆகமாட்டாது என்று கூறுகிறார். மாஓவின் இத்தொடர்ந்த வரிகளை மாஓ வலியுறுத்தும் மூன்றாவது அம்சத்தை மாதவன் தனது மேற்கோளில் சாமர்த்திய மாகத்தட்டிவிட்டு, அதற்கு அடுத்த பந்தியில் வரும் வரிகளை- மாஓ வலியுறுத்தும் மூன்றாவது அம்சத்தை மாதவன் தனது மேற்கோளில் சாமர்த்திய மாகத்தட்டிவிட்டு, அதற்கு அடுத்த பந்தியில் வரும்வரிகளை முதற்பந்தியோடு சேர்த்து தனது பாணித்திரிப்பு வேலையை நடத்துகிறார். அறிவாய்வுலகில் இம்மாதிரியான அடிப்படைப்பண்பு மீறுவது மோசமான நேர்மையீனமாகவே கருதப்படும்.

எனது கட்டுரையில் வாதங்களை எதிர்கொள்ளத்திராணியற்ற இந்தப் போலி சுந்தரம் தொடர்பான கொலையை ஆதரித்து துண்டுப்பிரசுரம் எழுதிக்

கொடுத்ததாக என்மீது அபாண்டமான பொய்யுரையை எழுதியிருப்பது அவரது மிகஇழிந்த மனநிலையைக் காட்டுகிறது. எந்தவிதக்கூச்சமும் இல்லாமல் காரியங்கள் செய்துபழக்கப்பட்டவர்களுக்குப் பொய் எழுதுவதில் புதிதாக என்ன கூச்சம் வர இருக்கிறது?

மாதவன் இக்கட்டுரைக்கு சிவரமணியின் கவிதையைவிடச் சிறந்த பதில் எதுவுமில்லை சிவரமணியின் கவிதை இது

முனைப்பு

பேய்களால் சிதைக்கப்படும்
பிரேதத்தைப் போன்று
சிதைக்கப் பட்டேன்
ஆத்மாவின் உணர்ச்சிகள்
எல்லாம்

இரத்தம் நீண்டிய கரங்களால்
அசுத்தப் படுத்தப்பட்டன என்னை
மேகத்திற்குள்ளும்
மண்ணிற்குள்ளும்
மறைக்க எண்ணிய வேளையில்
வெளிச்சம் போட்டுப் பார்த்தனர்.
அவர்களின்
குரோதம் நிறைந்த பார்வையும்

வஞ்சகம் நிறைந்த சிரிப்பும்
என்னைச் சுட்டெரித்தன எனது
ஆசைகள் இலட்சியங்கள்
சிதைக்கப்பட்டன
அவர்களின் மனம்
மகிழ்ச்சி கொண்டது
அவர்களின் பேரின்பம்
என் கண்ணீரில்தான்
இருக்க முடியும்.

ஆனால் என் கண்களுக்கு
நான் அடிமையில்லை
அவர்களின் முன்
கண்ணீரைக்கக் கொட்ட
என் வேதனை கண்டு
ரசித்தனர் அவர்கள்
என்றைக்குமாய் எந்தலை
குனிந்து போனதாய்
கனவு கண்டனர்.

ஆனால்
நான் வாழ்ந்தேன்
வாழ்நாளெல்லாம் நானாக
இருள் நிறைந்த
பயங்கரங்களின் ஊடாக
நான் வாழ்ந்தேன்
இன்னும் வாழ்கிறேன்.

(56ம் பக்க தொடர்ச்சி)

சாட்சியங்கள் பலமாகவுள்ள கற்பழிப்பு வழக்குகளிலும் இதுதான் நிலை. 80 சதவீத பெண் கைதிகள் கல்வியறிவு அற்றவர்கள். 90 சதவீதம் பேருக்கு தாங்கள் எந்தச் சட்டத்தின் கீழ் சிறையில் அடைக்கப்பட்டுள்ளோம் என்பதே தெரியாது. விபச்சார வழக்குகளில் தரகர்கள் கைது செய்யப்படுவது அரிது. 50 முதல் 80 சதவீத பெண்கள் ஊதூத் என்னும் இஸ்லாமிய சட்டத்தின் கீழ் சிறையில் அடைக்கப்பட்டுள்ளனர். இச்சட்டத்தின்படி ஓர் ஆணைத் தண்டிக்க நான்கு ஆண்கள் சாட்சி சொல்ல வேண்டும். பெண் என்றால் சந்தேகத்திற்கு இடமானவள் என்ற தோற்றமே போதுமானது!

நன்றி "சமர்"

ஓரு

இளைய

மூச்சு

• தமயந்தி.

அதோ! அந்த முனங்குப் பாரையின் கிழட்டு அஸ்க்கமரத்தின் நிழலில் உயிர் பெற்ற பாரைபோல் ஏதோ அசைகிறதே. இல்லை. அது மனிதன். அங்கென்ன செய்கிறான் - தனியாக இருந்து அலைகளை நோக்கியபடி! அவனது உதடுகள் அசைகின்றன. அவன் எதையோ பேசிக் கொண்டிருக்கிறான். யாருடன் பேசுகிறான்? அவனருகில் யாருமே இல்லையே ? இந்தக் கிழட்டு மரத்துடன் பேசுகிறானா? ...அல்லது, அந்தப் பாரைகளுடன் பேசுகிறானா? அல்லது அந்த முனங்கில் கண்சிமிட்டும் வெளிச்சவீட்டுடன் பேசுகிறானா? அதுவுமில்லையெல் அலைகளுடன் உரையாடுகிறானா? அவனருகில் யாருமே இல்லையெனில் பின் எதனுடன்தான் அவன் உரையாடுகிறான் ...? அவன் எதையோ நிறையப் பேசுகிறான் என்பது உண்மை. ஆனால் யாருடன் பேசுகிறான்? அல்லது எவற்றுடன் உரையாடுகிறான் என்பதுதான் தெரியவில்லை. அந்தோனியார் என்ற புனிதர் மீன்களுக்குப் போதித்தாரென்று கத்தோலிக்கக் கதையொன்று உண்டு. அதுபோல் அந்த மனிதனும் மீன்களுக்கு உபதேசம் செய்கிறானா? அல்லது அவனொரு பைத்தியமாக..? அண்மையில் சென்று பார்த்தால் என்ன ? பார்ப்போம். இல்லை இவன் பைத்தியமுமல்ல. பார்த்தாலே தெரிகிறது. சரி, இவன் யாரோடு, எவற்றோடு உரையாடுகிறான் என்பது பின்கதையாயிருக்கட்டும்.

இப்படி இருந்து வார காலத்திலே என கூறிக்கொண்டு, இவன் என்ன தான் பேசுகிறான்? உதடுகளுக்கு ஓய்வு கொடுக்காமல் இவன் என்ன தான் பேசித் தொலைத்துக்கொண்டிருக்கிறான்?

நம்பியிருந்த ஓரேயொரு ஆதாரமும் கைவிரிச்சுப்போட்டுது. ரமேஸ் எங்கயாவது புரட்டித் தருவானென்ற நம்பிக்கையில காசிப்பிள்ள மாமாவுக்கு அடிச்சுச் சொல்லிப் போட்டன் ஒரு கிழமைக்குள்ள அனுப்பிறெண்டு. இப்ப என்னடாண்டால் ரமேஸ் சொல்லுறான் உடம ஏதாவது பொறுப்புக் குடுத்தாத்தான் மாறலாமாம். அதுகும் பத்து வட்டியாம். வட்டி பிரச்சனையில்ல அவசரத்துக்கு பத்து வீதமா, இருபது வீதமா எண்டு கணக்குப் பாக்கேலாது. உடமயெண்டால் ஆர்ர தாலிய அறுக்கிறது நான்? வந்த கடிதம் ஒரு கிழமைக்கு முந்தி வந்திருந்த தாலாவது சமாளிச்சிருக்கலாம்.

போகவர போட்டுக்கு ஆயிரம் குரோணர். அங்க ரெண்டு பஸ், இங்க ரெண்டு பஸ் அதில எண்பது குரோணர். கூடவந்த முணு பெடியளும் போகேக்க எனக்கு கோலாவும், சிப்ஸும் வாங்கித் தந்தாங்க. வரேக்குள்ள அவங்களுக்கு நான் வாங்கிக் குடுத்தன். கோப்பி எடுப்பமெண்டால் கோலாதான் வேணுமெண்டு அடம் பிடிச்சாங்கள். போட்டுக்குள்ள எல்லாம் டபுள் வில. அதுக்குள்ள மட்டமா நூறு குரோணர் துண்டு. அந்தப் பிள்ளைக்கு ஒரு நூறு குரோணர் அன்பளிப்புக் குடுக்கலாமெண்டு தான் கணக்குப் போட்டன். ஆனால், அங்க எல்லாச் சனமும் பெரிய பெரிய பாசலுகளும், ஆயிரம், ரெண்டாயிரம், ஐயாயிரம், சங்கிலி மோதிரமெண்டு பெரிய பெரிய லெவலில வரிசயில நிண்டு குடுத்துகள். அட அதுதான் பரவாயில்ல... ஊரில பணச்சடங்குக்கு சத்தமா ஆரார் எவ்வளவு தருகினமெண்டு சபைக்குத் தெரியச் சத்தமாச் சொல்லி எழுதிறது மாதிரி ஒருதர் துட்டுகேசோட, இன்னொருதர் கொப்பி பென்னோட... இருந்துகொண்டு, இன்னார் ஆயிரம், இன்னார் ரெண்டாயிரம், இன்னார் அஞ்சுபவுண் செயின் எண்டு எல்லாருக்கும் கேக்கிறமாதிரி பெரிய சத்தமாச் சொல்லி எழுதிக்கொண்டிருந்தாங்கள். இந்த நிலமயில சபயில குந்திச்சரப்பிட்டிட்டம். நூறு குரோணரா குடுக்கிறதெண்டு நினைச்சக் கொண்டு கிடந்ததெல்லாம் தட்டிக்கொட்டி அறுநூறு குரோணர் குடுத்தன். 'கதிர்காமநாதன்

அறுநூறு ஸ்டவங்கர்' எண்ட சத்தம் வந்தவுடன சிலபேர் ஷையாண்டிச் சிரிச்சத அதுக்குள்ளயே கண்டன். சீல உரிஞ்சமாதிரிப் போச்சது. அதெலெல்லாததயும் விட சனங்களினர் நளினங்களும், கெப்பேறான கதயளும் மண்டேக்குள்ள குழம்பு கொதிக்கிற மாதிரி ரெத்தத்தக் கொதிக்கப் பண்ணிச்சது. இந்தக் காஞ்சீபுரம் சாரியளயும், கருத்து முறியிற நகயளயும் சனம் எங்கதான் புதச்சிருந்து எடுத்துப் பாவிக்குது கனோ தெரியாது. நான் கொஞ்சக் காசு அன்பளிப்புக் குடுத்தனானெண்டத நக்கலா ஒருதர் சொன்னார் 'என்ன சோசியலோ' எண்டு. அந்த மசிராண்டிப் பிடிச்சுச் சாத்த வேணும் போல கிடந்துது... ஏன் வீணா மரியாதய் கெடுத்துக்கொள்ளுவானெண்டுபேசாமலிருந்திட்டன். இந்தப் பயலுகளுக்கென்ன தெரியும் என்? நிலம்...? 'அம்மாவுக்குச் சுகமில்ல.

கடும. யாழ்ப்பாண ஆஸ்பத்திரியளில் மருந்தில்ல. கொழும்புக்குத்தான் கொண்டுபோக வேணும். கொண்டுபோறதுக்கான எல்லா அலுவலும் பாத்தாச்சுது. காசுதான் பிரச்சனை. காசிப்பிள்ள மாமா கொழும்புக்கு வாறார். அவர் முலியமாக் காசு அனுப்பிவிடு அம்மாவ உடன கொழும்புக்குக் கொண்டு போக வேணும். அம்மாவச் சாக விட்டிடாத மோனே' இப்பிடி நிறயக் கெஞ்சலுகளோட அப்பர்ர கடிதம் முந்தநாள்த்தான் வந்துது. அந்த அறுவாரர் சாமத்தியச் சடங்குக்குப் போனதில கிட்டத் தட்ட ஆயிரத்தி எண்ணூறு குரோணர் துண்டு. போனமாதச் சம்பளத் தில வீட்டு வாடகயும், கரண்ட் பில்லும் கட்டிப் போட்டு, இந்தியாவி லிருக்கிற சின்னத்தம்பிக்கும், தங்கச்சிக்கும் கொஞ்சம் அனுப்பிப் போட்டு இந்த அறுவாற்ற சாமத்தியச் சடங்குக்கு கொட்டிக் குடுத்தது தான் மிச்சம். அட பிள்ள வயசுக்கு வந்தா வந்திட்டுப் போகட்டன். அதுக்கேன் உலகமெல்லாம் பறயடிச்சு 'எங்கட்டயொண்டிருக்கு வந்து பாருங்கோ' எண்டு விளம்பரப் படுத்திறியள். அவங்கள் இன்விற்சன் அனுப்பினாப் போல விழுந்தடிச்சு நான் போக வேணுமே ? போகாமல் விட்டாலும் பிரச்சனதான். நான் போயிருக்காவிட்டால் அந்த மனுசன் மகளட சாமத்தியத்துக்கு ஊரெல்லாம் சொன்னமாதிரி என்னயொரு நன்றிகெட்ட நாயெண்டு ஊரெல்லாம் தண்டோரா போட்டிருக்கும். முணு வருசத்துக்கு முந்தி அந்தாள் எடுத்துத்தந்த அஞ்சுமணித்தியால கழுவுற வேலயத்தான் இப்பவும் செய்துகொண்டிருக்கிறன். அதுகும் இன்னும் ரெம்பறறியாத்தான் வச்சிருக்கிறாங்கள். சட்டப்படி இப்பிடி முணு வருசமா ரெம்பறறியா வச்சிருக்கேலாது. பேமனண்டாக்க வேணும். இப்பிடி சட்டம் கதைச்ச எங்கட ரெண்டுபேர ஏற்கனவே வேலயால நிப்பாட்டிப் போட்டாங்கள். நானும் கதைச்ச தெருவுக்கு வரயேலாது. அந்தாள் முந்தி ஸ்தவங்கரில இருக்கேக்க அவசரத்துக்கு ரெண்டு முணு தரம் காசுமாறித் தந்திருக்கு. சும்மாயில்ல வட்டிதான். எண்டாலும் அவசரத்துக்கு உதவினது. போகாமல் விட்டிருந்தால் அழகாயிருந்திருக்காதுதான். அட அதுக்கு சாமத்திய வீட்டயா இப்பிடிப் பெருசா...? இன்னும், கொஞ்சக் காலம் பொறுத்தா அந்தப் பிள்ளைக் குக் கலியாணம் வந்திற்றுப் போகுது. அதப் பெரிசாக் கொண்டாடலாந் தானே. 'என்னடி நேசம் முதலொரு சொதி, பேந்தொரு சொதி' எண்டது மாதிரி இப்பயொரு கொண்டாட்டம், பிறகு கலியாணத்துக் கொரு கொண்டாட்டமா ? சாமத்தியச் சடங்கு ஹோலில, வெளியில நிண்டு தம்மடிச்ச பெடியள் சொன்னதும் சிலவேள உண்மயாயிருக்க லாம். பெரிசாகின பிள்ள ஒரு வருஷத்துக்கு முந்தியே ஒரு நொல்க் பெடியனோட கதைக்குதாம். சிலவேள கலியாணம் கொண்டாடுற சந்தர்ப்பம் வராடுதெண்டுதான் சாமத்தியத்தப் பெரிசாக் கொண்டாடுகி னமாம். இன்னொருத்தன் சொன்னான் புது மஷ்டா கார் வாங்கிறதக்கு நினைச்சிருக்கிறேராம். அதுக்குக் கொஞ்சம் காசு குறையுதாம். அதுதான் தனக்கு நல்லாப் பழக்கமான ஆக்கனக்கெல்லாம் ரெலிபோன் பண்ணிச் சொன்னாராம். நீங்க பொருளாக் குடுக்கிறதவிட, காசாக் குடுத்தால் பிள்ளைக்கு நகனட்டேதாவது செய்து போடலாமெண்டு. என்ன புருவத்தோரிச் சீவியம்? தேவைக்குக் கார் வாங்கிறத விட்டுப்போட்டு

இப்ப சனம் பவுள்கக்காகக் கார் வாங்க வெளிக்கிட்டுதுகள். விலாசம். விலாசம் காட்டுறதுக்கு புதுக்கார் வாங்குறதுக்கு காசில்லயண்டால் பேசாமல் இருக்கிறதானே? இப்பியொரு விலாசங்காட்டல் தேவ தானா? மற்றவன்ர கஸ்ர துன்பங்கள் உணராத சனம். நானொரு விசரன். அவையையன், தங்கள் தங்களுட்குச் சரியெண்டு படுகிறதச் செய்யுதுகள். இதில நானேன் சும்மா பயித்தியம் மாதிரிப் புலம்பிக்கொண்டிருக்க வேணும். எந்த நேரத்தில என்னத் தேடிக்கெட்ட செய்தி வருகுதோ தெரியாது. இதுதான் என்ர இப்பத்தய நிலம். இனி நான் ஆரட்டப்போய்க் கையேந்திறது? கேட்ட சனமெல்லாம் கைய விரிச்சுப் போட்டுதுகள். எனக்கு அடுத்த கழுத, தாலியக்கட்டுவான் உதவியாயிருப்பானெண்டால், அவன் நடுவழியில விட்டுப்போட்டுப் போட்டான். தன்ர களிசானயே ஒழுங்காத் தோச்சுக் கட்டத் தெரியாதவன் பொம்பிளயக் கொண்டு ஓடிட்டான். வெளிநாட்டுக்குப் போகப்போறன் காசனுப்பண்ணை எண்டு கொழும்பில வந்து நிண்டு அறுத்தான். அங்க கடன்பட்டு, இங்க கடன்பட்டு அனுப்பினதெல்லாத்தயும் சோக்காடித்திரிஞ்சுபோட்டு ஏஜஞ் ஏமாத்திப் போட்டுது எண்டு கடசியாச் சொன்னான். கனநாளா ஆளிவ்ர மூச்சே இல்ல. பிறகுதான் தெரிஞ்சுது ஏஜஞ்சிக்காரன்ர சொந்தக்காரப் பிள்ளயக் கட்டிட்டாராம். கோல்பேசில ரெண்டுபேரும் காச்சட்டயோட நிண்டு, ஓராளட தோளில ஓராள் கையப் போட்டுக்கொண்டு படமெடுத்து அனுப்பியிருந்தினம். 'இதுதான் எனது துணைவி. நல்ல அறிவாளி. இவளால்தான் நான் மனிதனாய் வாழத்தொடங்கியுள்ளேன்...' எண்டு மனைவிபுராணத்தோட வந்துது கடிதம். சரி, மனிசனாகிட்டானாம், இனி நான் அறிவுசொல்லிக் கடிதமெழுதேலாது. எழுதினாலும் அவனுக்கு அது ஏறாது என்பது விளங்கிட்டுது. கோபத்த அடக்கிக் கொண்டு, பெரிய பிரயத்தனப்பட்டு ஒரு கடிதம் போட்டன் 'இனியாவது புத்திசாலித்தனமா நட' எண்டு. அடுத்த கடிதம் வந்துது 'எங்கள் வாழ்க்கையை வசந்தமாய்த் தொடங்க உதவுவாயா அண்ணா? ஒரு ஐம்பதாயிரம் குரோணர். அனுப்பு. நான் மேலே வருவேன். பின்பு நமது குடும்பத்தின் எதிர்காலம் வசந்தமாய் மலரும்' கையில் அம்பிட்டானெண்டால். குரல்வளயக் கடிச்சே கொல்லுவனவன். தனக்குக் கீழ்ப்பட்ட சின்னனுகள் ரெண்டயும் கள்ளத்தோணியில கொண்டுபோய் இந்தியாவில அகதிமுகாமில விட்டுப்போட்டு, தான் மட்டும் வெளிநாடெண்டு சாட்டுச் சொல்லிக்கொண்டு கொழும்புக்கு ஓடிட்டான். மசீர், குடும்பத்தப்பற்றிக் கொஞ்சமாவது சிந்திச்சிருந்தானெண்டால் இப்பிடி நடந்திருப்பானா...? அவன் கலியாணம் முடிச்சது பிழயெண்டு நான் கோப்படியில்ல. தானே தன்ர காலில நிக்க வழியக் காணயில்ல, அதுக்குள்ள இன்னொரு பொம்பிளப்பிள்ளயட வாழ்க்கயயும் அழீயாயமா... இது நினைக்கத்தான் பத்திக்கொண்டு வருகுது. இவன், வெளிநாடு போகப்போறன், கொடியிழுக்கப் போறெண்டு கரியாக்கின காசு ஒரு பக்கத்தால வட்டியெறிக்கொண்டிருக்கு. வட்டியும் கட்டயில்ல, முதலும் கட்டயில்ல. எப்ப எல்லாம் ஒண்டா வந்து கழுத்தப் பிடிக்குதோ தெரியயில்ல. ம... இனி ஆரட்டப் போய்...? இந்தமாதச் சம்பளம் வர இன்னும் பதினேழு நாள்க்கிடக்கு. அதுக்குப் பிறகு அனுப்பி, அங்கபோய்க் கிடச்சு... காசிப்பிள்ள மாமா

இன்னும் நாலு நாளில யாழ்ப்பாணம் போயிடுவார். அவற்ற கைய அங்க எதிர்பாக்குங்கள். இவர் சுமமா போனாரெண்டால்...? சத்தியமா அம்மாவுக்கு ஏதாவது நடந்துதெண்டால் இந்தக் கடலிலயே விழுந்து சாவன். என்னால தாங்கேலாதா...

என்னயிது! இந்த இளைய மனிதன் அழுகிறானே - சிறுபிள்ளை போல். இந்த சமூக அமைப்பின் மீது இவனுக்கு எவ்வளவு கோபமிருக்கிறதோ, அதைவிடப் பலமடங்கு இவனுள் சோகமும் உண்டு. இவன் அழுகிறான். இவனால் இப்போதைக்கு முடிந்தது இதுதான். இந்த ஐரோப்பியப் புலத்தில் 'விலாசம்' காட்டும் எமது மண்ணின் மனிதர்களுள் சிக்குண்டு அல்லாடும் இந்த மனிதனால் இப்போது அழத்தான் முடியும். அவசர அவசர வாழ்க்கைக்குள் இந்த மனிதனின் ஆமைவேக வாழ்வு அபசுரமானதாய் நகர்கிறது. காஞ்சிபுரச் சரங்களும், கழுத்து வட்டை முறிக்கும் 'தங்கக் கேபிள்'களும் இவனது வாழ்தலை எள்ளி நகையாடுகின்றன. அம்மா! அம்மா!! என்ற இவனது ஆத்மாவின் ஒலம் பாறை இடுக்குகளிலும், கடலின் அலைகளுள்ளும் பிராணனைத் தெலைத்து அடக்கமாகின்றது. விலாசங்களுடன் போட்டியிட முடியாத மனிதன் மாழ்வது இப்படியேதான் என்பது நியதியாகிவிட்டது.

அம்மா! அம்மா! என வானம் துளாவ எழும் இந்த மனிதனின் கூக்குரலை சிறுமீன் பொறுக்கும் காவாய்ப்பறவைகள் கூட சிறகுகளால் தட்டி ஒதுக்கிவிட்டுப் பறக்கின்றன. அவனது இரத்த நாளங்களை வருத்தியெழும் அழுகுரலை யந்திரப்படகுகளின் இரைச்சல்கள் விழுங்கி ஏப்பமிட்டு கரும்புகையாய்க் கக்குகின்றன. கிழட்டு அஸ்க்கமரம் மட்டும் தனது இலைகளை ஒருதடவை சிலுப்பிக் காட்டி துக்கத்தைத் தெரிவித்தது. துக்கமுணர்ந்த அஸ்க்கமரம். தனது வேர்க்குழந்தைகளை பாறைகளின் சிறைகளுக்குள் காவு கொடுத்துவிட்டு துக்கத்தோடு நிற்கும் அஸ்க்கமரம் இவனது துக்கத்தையும் உணர்ந்தது. துக்கமுணர்ந்த அஸ்க்கமரம்.

'நானென்ன செய்ய..? நானினி ஆரட்ட..? நானொரு விசரன். என்ற புத்தியைச் செருப்பால அடிக்க வேணும். நாதன் நல்லவன். என்னோட படிச்சவன். பிரான்ஸில இருக்கிறான். ரெண்டு மாதத்துக்கு முந்தியும் அவனோட ரெலிபோனில கதச்சனான். ஏதாவது உதவி தேவப்பட்டால் கூச்சப்படாமல் கேளு மச்சான்' எண்டவன். என்ற குடும்ப நிலம் தெரிஞ்சவன். அவன் சின்னனா இருக்கயே அவன்ர அப்பர் செத்துப்போனார். அவனப் படிக்க வைக்க அவன்ர அம்மா சரியாகக் கஸ்ரப்பட்டவ. இடியப்பம் அவிச்ச வித்து, கூலிக்கு மாவி டிச்சு... இந்த விலாசம் காட்டுற சனத்துக்க அவனொரு வித்தியாசமான ஆள். 'கண்ட நிண்ட எடுப்புச்சாய்ப்புகளுக்கு எடுபடாமல் குடும்பத்தைக் கவனி மச்சான்' எண்டு சொன்னவன். அவன் கட்டாயம் உதவி செய்வான். இப்ப அடிச்சால் ஆளப் பிடிக்கலாம். அவன்ர நம்பர்.. ஒ இருக்கு. இண்டைக்கு அடிச்சுப் பாப்பம். அடிக்கிறதுக்குக் காசு..? ஒரு

அஞ்சு குரோணர் இருந்தாலாவது அவனுக்கு அடிச்சு பூத் நம்பர்க் குடுத்தால் திரும்ப எடுப்பான். விசயத்தச் சொல்லிக் கேக்கலாம். ம்... காசிமாமாவோட கதைக்கிறதுக்காக வாங்கி, யுனிற் முடிஞ்ச ரெலிகாட் கிடக்குது. அந்தக் காட்ட பேடர்ஸ்காத்தாவில ஒரு கடக்காரன் பத்துக் குரோணருக்கு எடுக்கிறான். கட பூட்ட முதல் போனால் அதக் குடுத் துப் போட்டு நாதனுக்கு அடிக்கலாம். '

இளைய மனிதனின் விழிகளில் நம்பிக்கை. அவனுக்கு ஏதோ நினைவு வந்து நம்பிக்கையைக் கொடுத்துள்ளது. அந்த நம்பிக்கையின் வெப்பத்தில் அவனது விழிநீர் காய்ந்து, உதிர்ந்து, காற்றோடு கலந்து மறைந்துவிட்டது. அவனது தற்காலிக அமர்வுக்கு தனது நிழலில் மடிவிரித்த அஸ்க்கமரத்துக்கு விடைகொடுத்து, பாரைகளை மிதித்து அவன் நடக்கிறான். தொடர்வோம் நாமவனைக் கதையைத் தொடர.

அவனது முகத்தில் பூரிப்பு. தெருவோரத்துத் தொலைபேசியை விட்டு நடக்கிறான். அவனது பெருமூச்சில் ஆறுதலின் கோடுகள் வெளிப்படுகின்றன. அவன் தனது தாயைக் காத்துவிட்டவனைப் போல் மனம் நிறைவாய் நடக்கிறான். அவனது கால்கள் வீதியின் நீளத்தை வேகமாய் அளந்து முடிக்கின்றன. நிலவறையுள் அமைந்துள்ள அவனது இருப்பிடம். அதனோரத்தில் அவனது படுக்கை. அதன் மீது மல்லாந்து அவன். தூக்கம் வரவில்லை. ஆனால் அவனது இதயம் அமைதியாய் இயங்குகிறது. நெஞ்சை அழுத்திய பாரம் சற்றுக் குறைந்தது போல் அவன் அமைதியாக.

'நாதன், நல்லவன். என்ற ஆபத்துக்கு உதவியிருக்கிறான். அவன் இங்க எனக்குக் காச அனுப்பி, அத 'நான் எடுத்துத் திரும்பக் கொழும்புக்கு அனுப்ப நாளாகுமெண்டு தானே நாளைக்கு காசிப்பிள்ள மாமாவுக்கு ரெலக்ஸ்சில அனுப்பி வைக்கிறானாம். அவசரம் விளங்கினவன். அவன் எனக்குச் செய்த இந்தக் கடமய நான் சாகிற வரைக்கும் மறக்க ஏலாது. அடுத்த கிழம எப்பிட்யும் அம்மா கொழும்புக்கு வந்திடுவா. அம்மாவோட எப்பிட்யாவது ரெலிபோனில கதைக்க வேணும். பாவம் மனுசி. நாலு பிள்ளையளையும் பெத்து, கஸ்டப்பட்டு வளத்து ஒரு பிரயோசனமுமில்ல. மனுசிக்குப் பக்கத்தில் ஒரு பிள்ள கூட இல்ல. அம்மா...!'

பகல் உறங்கச் சென்றது. அவனது விழிகளையும் தூக்கம் கல்விக் கொண்டது. இரவை நீண்ட நேரம் ஆட்சியில் அமர்த்த விரும்பாத பகல் அவசர அவசரமாய் தூக்கம் கலைத்து வந்தது. கோடைசூரியனின் வெப்பத்தில் புற்கள் பசுந்தன. ஆயினும் அவற்றின் தலைகளின் முனைகள் சூரியனின் அதிவெப்பம் போட்ட தூட்டினால் சுருகிப் போயிருந்தன. மணி பதினொன்று. காலை. தபாற்காரன் காசிதப்பெட்டியை அடித்துச் சாத்திய சத்தம் அவனின் தூக்கத்தைக் கலைத்தது. கண்களைக் கசக்கியபடி அந்த இளைய மனிதன் வெளிப்பட்டு தபால்பெட்டியினுள்

குறுக்கெழுத்து

போட்டி

இல : 25

1	2	3	4		6	7	8	
லி		10		12		14	15	16
17			19	20	21		23	24
25	26	27	28		30		32	
33		34	35	36	37		39	
41	42		44		46	47	48	
49		51		53	54		56	
57	58	59		61	62	63	64	
						டி		

இவக் கிடைக்கும் போட்டி பற்றிய உங்கள் கருத்துக்களை விரிவுபடுத்தவேண்டும். போட்டியின் சுவைகொள்வோரின் ஆர்வம் குறைந்து வருகின்றது. போட்டியின் சுவைகொள்ளவேண்டுமா என்ற பரிந்துரைகளுக்கும் அங்கு நன்றிகள். வாழ்த்துகள்.

முன்பு நாம் பரிந்துரைக்க கவனித்து ஆரம்பி, இது நூல்கள் பத்திரிகை கருவியான அனுப்பியவர்களுக்கும். கவனிப்புக்கு உணர்வு பரிந்துரைக்க இவர்களுக்கும் அனுப்பியவர்களுக்கும்.

சந்திரி உங்கள் கைகளுக்கு காலக் கிடைத்திற் கிடைத்து 15 நாட்களுக்குள் 0. 7. போட்டியின் பற்றித் தீர்மானம் தரவினா எமக்கு அனுப்பியவருங்கள்.

இவ்வம் கூட்டு போட்டியின் பரிந்துரைகளுக்கும் அனுப்பியவர்களுக்கும் பரிந்துரை, அவர்களுக்கு சுவைகொள்ளும் காரணமும் எமக்கு கிடைக்க கிடைத்து மீளும் சுவைகொள்ளுவோர், புதிய சுவைகொள்ள அறிவுக்குப்பலகொடுக்கவேண்டும்.

கூட - வலம்:

- 1 - 4: இவ்வாக் கண்டம் பத்திரிகை, பவ ஆய்வம் உருவங்களுக்கு முன்பு இத்தக் கண்டம் கிடைத்து கியற்சுவையாகி உருவத்து போனதாகக் கூறப்படுகின்றது.
- 6 - 8: அவ்வடை முடிந்து வீட்டுக்கு கொண்டு வந்து உணவுக்கு முன்பு குறவாக பயன்படுத்தும் விரல் இவ்வகை.
- 14 - 16 இவ் வகை ஆகும்.
- 19 - 21: இவ் வகை இவ்வாகாது.
- 28 - 35: இத்தியாவை கிப்படிக்கும் கூறவர். குழம்பியுள்ளது - 30 - : இவ் வகை கண்டிக்கும் வரம். பெரியது மாகும்.
- 34 - 37: இத்த மதத்தின் தோற்றகாலத்தின் பின்பு மக்களை -

காக்கைக் கூட்டில் குயில் முட்டைகள்

செல்வா. சின்னத்தம்பி -லண்டன்

இலண்டனில் கலை நிகழ்ச்சிகள் என்றால் பலரும் தண்டத்திற்கு நேரம் போக்கும் வேலை என்றே எண்ணத் தலைப்படுகின்றனர். தமிழ் தெரியாதக் குழந்தைகள் ஆங்கிலத்தில் எழுதிக் கொடுக்கப்பட்ட தமிழ்ப்பாடகளைப் பாடுவதும், கலைகளைப் பழக்கும் ஆசிரியர்களின் மொழி வரட்சியும் அதற்கு வலுச்சேர்க்கின்றன. ஆங்கிலம் மூலம் தமிழ்க் கலைகளைக் கற்பிக்க விளையும் அவர்களது ஆராய்ச்சியின் விளைவுகளே இவை என்பது கண்கூடு.

எமது மழலைகளின் மொழி வரட்சிக்கு ஒரு உதாரணமேயாயினும் இதற்கான அடிப்படை எங்கிருந்து ஆரம்பமாகிறது என்பதைக் காணவேண்டியுள்ளது.

இயந்திரத்துடன் போட்டியிடும் வாழ்க்கை, பணம்தேடி ஒடுவதிலேயே நாளின் பெரும் பகுதி போய்விட மிகுதி நேரத்தையும் வீட்டு வேலைகள் விழுங்கிவிடுகின்றன. ஒய்வென்பதுகூட ஏற்கனவே திட்டமிட்டுச் செயற்படுவதன் மூலமே கிடைக்கிறது. ஆயினும் எமது கலைகளைத் தமது குழைந்தைகள் பயிலவேண்டும் என்று நம் பெற்றோர் நினைப்பது வருவேற்கத்தக்கதே.

ஆனால் தமிழ் கலைகளைத் தம் பிள்ளைகள் பயிலவேண்டும் என்பதற்காக அவர்கள் செலவிடும் நேரத்தையும் பணத்தையும், தமிழும் கற்றவேண்டும் என்ற ரீதியில் கொண்டு செல்லாதது என் என்பதே கேள்வி. மேலெழுந்த வாரியாகப் பார்க்கும் போது இது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாய்த் தெரிந்தாலும் உண்மை இதற்குப் புறம்பானதாயே உள்ளது. சமூகத்தில் தம்மை மற்றவர்களிலிருந்து மேம்படுத்திக் காட்டுவதற்கான சாதனமாக இந்த ஆங்கில மொழி நம்பப்படுகிறது. இக்கருத்தோட்டத்துடன் வீட்டில் தமிழ் வாசனையே படாதவாறு பெற்றோர் பிள்ளைகளை வளர்க்க முற்படுகின்றனர். இது பிரித்தானியர்கள் எம்மண்ணை ஆட்சி செய்தபோது ஏற்பட்ட அடிமைத்தன ஆங்கில மொகத்தின் எச்சசொச்சமாகவே பார்க்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது.

எவ்வாறாயினும் இப் போலி ஆங்கிலேயர்கள் தமிழ்ச் சமூகத்தை விட்டுத் தப்பிச்செல்ல முடியாத நிலையிலேயே உள்ளனர். அயர்லாந்தவர்களையும் ஸ்கொட்லாந்தவர்களையும்கூட இளக்காரமாகப் பார்க்கும் தன்மை கொண்ட

ஆங்கிலேயர்கள் இந்தக் கறுப்பு ஆங்கிலேயர்களைத் தம்முட் சேர்த்துக்கொள்ள முடியாதிருப்பதில் வியப்பென்ன இருக்கமுடியும். தம்மை ஆங்கிலேயர் போல் காட்டிக்கொள்ளும் பெற்றோர்கூடத் தம் பிள்ளைகள் இங்குள்ள முறைகேடான பழக்க வழக்கங்களைப் பழகி விடக்கூடாதென்பதில் கண்ணும் கருத்துமாயுள்ளனர். அந்த வகையில் தம் பிள்ளைகளை ஆசியப் பண்பாட்டின் செல்வாக்கிற்கு உட்படுத்தவே விரும்புகின்றனர். இந்த முரண்பட்ட கருத்துக்களின் விளைவாய் எம் எதிர்காலச் சந்ததியினர் இரு சமூகங்களிலிருந்தும் அந்நியப்பட்டே வாழ நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றனர்.

இலண்டனிலுள்ள இந்தியச்சமூகம் தமது மொழி, பண்பாடு அம்சங்களை இயன்றவரை பேணி வருவதைக் கண்கூடாகக் காண்பவர்களுக்கு எமது பெற்றோர் தமது பிள்ளைகளின் மொழி வரட்சிக்கு கூறும் காரணங்கள் நகைப்பிற்கிடமாகவே உள்ளது.

ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகளில் வாழும் தமிழ்க் குழந்தைகளிடம் இப்பிரச்சனை தலைதூக்குவதில்லை. இலண்டனுக்கு ஆரம்பத்தில் வந்தவர்களிற்பெரும்பாலானோர் கல்விகற்ற மத்தியதரக் குடும்பத்தினராயும் இயல்பாகவே எம்மண்ணில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் ஐரோப்பிய மோகங்கொண்ட கருத்துக்களைத் தூக்கிப் பிடிப்போராகவுமே இருந்தனர்.

அதே நேரத்தில் ஜேர்மனி, பிரான்சு போன்ற நாடுகளுக்கு தமிழர்கள் அகதிகளாகவும், வேலைவாய்ப்புத் தேடியுமே அதிகளவிற சென்றனர். அங்கே அந்தஸ்து என்பது தமிழரளவில் சமனாகவே இருந்தது. கல்விகற்றவர்கள்கூட கல்வியற்றவர்களின் வேலையையே செய்ய நேர்ந்தமை இதற்கு இன்னொரு காரணம். இப்பண்புகளுடன் டொச், பிரெஞ்ச் போன்ற மொழிகள் அவர்கள் மத்தியில் ஆங்கிலத்தைப் போல் ஆதிக்கம் செலுத்தாமையும் குறிப்பிடலாம்.

தமிழைக் கற்க வேண்டும், என்ற கருத்தை வலியுறுத்த "தமிழ்மொழியே ஆதிமொழி, சிறந்தமொழி" என்ற வாதம் சிலரால் அப்பாவித்தனமாக வைக்கப்படுகின்றது. இங்கே உலகிலேயே சிறந்த மொழி எது என்ற கேள்விக்குத் தாய்மொழி என்று பதில் சொன்னவரை நினைத்துப் பார்க்காமல் இருக்க முடியவில்லை. எந்த மொழி சிறந்தது என்ற ஆராய்ச்சி இங்கு எந்த பலனையும் தந்துவிடாது. பழையனவற்றைக் கிளறுவதை விடுத்து உண்மையில் இங்குள்ள தமிழ்க் குழந்தைகள் தமிழ் கற்க வேண்டியதன் அவசியத்தை ஆராய்வதே ஆரோக்கியமான சிந்தனையாகும்.

தமிழர்களாகிய எமக்குத் தமிழ் மொழியே தகவல்களைப் பரிமாறிக்கொள்ள உதவும் சாதனமாகும். எமது கலை, பண்பாட்டு அம்சங்களைக்காவும் ஊடகமாகவும் செயற்படுகிறது. அத்தோடு சர்வதேச ரீதியான எமது ஒன்றுபடலுக்கும் உதவுகின்றது. இங்குள்ள பிள்ளை எப்படிதான் தெளிவாக ஆங்கிலம் பேசினாலும் இந்தச் ஆங்கிலச் சமூகம் அவனை ஆங்கிலேயனாக மாணசீகமாக ரீதியில் ஏற்றுக்கொள்ளப் போவதில்லை என்பது இன்றுள்ள கசப்பான உண்மை. ஆகவே அந்தக் குழந்தை தன் நிலையான சமூக உறவிற்கு தமிழ்ச் சமூகத்தை வேண்டி நிற்கிறது.

இன்று ஐரோப்பாவில் எழும் இனவாத அலை எந்நளவிற்குச் செல்லும் என்பது யாரும் எதிர்வுகூற முடியாத ஒன்று. ஆசியர்களும், ஆபிரிக்கர்களும் தம்மது நாடுகளை நோக்கி ஓடவோ அல்லது விரட்டியடிக்கவோபடலாம். நிலைமை இவ்வாறிருக்க எம்மை ஆங்கிலேயர்களாக எண்ணிக்கொண்டு அவர்களது சில சலுகைகளில் மயங்கிக் கிடப்பது எமக்கு நன்மை பயக்கப் போவதில்லை.

இங்கே கறுப்பர்கள் வெள்ளையர்களுடன் என்றுமே வாழமுடியாது என்ற அர்த்தத்தில் இக்கட்டுரை வரையப்படவில்லை. தேசிய இனங்களின் ஒன்றுகூடல் வேவ்வேறு அளவுகளில் உலகெங்கும் நிகழ்ந்து வருகின்றது. மனிதன் தன் இனம் என்ற நிலையைக் கடந்து எல்லா இனங்களையும் தன்னில் ஒன்றாகப் பார்க்கும் நிலையே எல்லோரதும் விருப்பம் ஆயினும் அதற்கு நீண்ட காலம் தேவைப்படுகின்றது. அதுவரை நாம் எமது இனக்குறியீட்டை மறந்துவிடாது எமது ஐக்கியத்தையும் பாதுகாப்பையும் உறுதி செய்துகொள்ள வேண்டியது இன்றியமையாத ஒன்று.

நூல் அறிக்கை

கற்பகம் KATPAHAM

Tamilsk - Dansk Venskabsforening

தமிழ் - டென்ஸ் தோறமை ஒன்றியம்

Tamil - Danish Friendship Assosiation

Porsvænget 7, 2 sal • 7400 Herning • Danmark • Tel. & Fax 97 12 55 93 • Giro no. 695-0892

கம்யூனிசுக்குக்குச் சர்வமணி அடிக்கப்பட்டுவிட்டதா?

தாங்களறபன்

1982 சீனாவில் நடைபெற்ற மாணவர் எழுச்சியை மிகைப்படுத்திப் பிரச்சாரம் செய்த அகாதிபத்தியவர்களே, தென் கொரியாவில் பல வருடங்களாக ஜனநாயகத்திற்காகப் போராடி வரும் மாணவர்களின் போராட்டத்தை மறைத்து வருகின்றார்கள். தென் கொரிய மாணவர்கள் அமெரிக்கா, ஐரோப்பிய நாடுகளின் ஆதரவு பெற்ற பிள்போக்டு அறங்கீடு தீவிரக் வே போராடி வருகின்றனர். அடிக்கணை ஒட்டுவதற்கு அரசுக்கு உதவி செய்து கொண்டுள்ள சில மாணவர்களின் போராட்டத்தை ஆதரிக்கின்றனர். அவர்கள் உட்கூடு முதலும் நிதி இதுதான்.

தேர்மணியில் உள்ளூர் RED ARMY எனும் ஆயுதப்பற்றி வந்த அமைப்பை ஒடுக்கிய ஜெர்மனிய அரசு, நாஜிகளை கண்டும் காணாத விட்டு விடுகிறது. RED ARMY முன்னாள் போலிகம்யூனிஸ்டுகளின் ஆதரவுடன் மே.ஜேர்மன் அரசை எதிர்த்து வந்தது. உயிர்த்தும் நாஜிகளையும் போல இனவாதிகளாக கிடுக்கில்லையை என்யது துறிப்பிட்டிருக்கிறது.

உலகில் ஜனநாயகம் பற்றிக் கூச்சம் போடும் அமெரிக்காவின் போலீஸ் நாஜிகம் உள்ளூர் வந்தது. அவர்களின் KUKLUX KLAN எனும் கிணவெறி பிடித்த அமைப்பு வெள்ளையரும்லாதவர்கட்கு எதிரான தாக்குதல்களை நடத்தி வருகின்றது. அவ்வமைப்பினர் அமெரிக்காவில் பல இரண்டுக்கானாக செயற்பட்டு வருகின்றார்கள். கிரீசு கிணவெறி அமைப்புக்கு தலைமை தாங்கிய 43 வயதான DAVID DUKE என்பவன் புஷ் மாமாவின் கட்சியில் சின்று கவர்னர் தேர்தலில் பங்கெற்றிருக்கிறார், ஆனால் புஷ் உட்கூடு ஜனநாயகம் போதித்தார்.

KLAN எனும் கிரீசு நியூயாறிப்பிடித்த அமைப்பு 1960 களில் மிசிசிப்பி மாநிலத்தில் கரூப்பின மக்களுக்கே செய்த கொடுமைகள் ஏறாமல், DAVID DUKE பற்றி எதிர்த்துச் சிதை செய்த விவரிப்பிட்டபோது ஒரு சீதாட்டி "ஐயோ! கிப்படிக்கவழிச்சியாக கிடுக்கும் ஒருவன் கிப்படியான ஒரு மொசுமான் பேர்வழியாக கிடுப்பான் என்கு கம்படியவியல்லை" என்கிறார். ஆம். முதுலாநித்தவம் எணம் கவர்ச்சிக்கொள் தான் நாஜிகம், பாசிசம் ஆகித்திருக்கிறது. தேவையான போது தனினை விவரிக்காட்டிக் கொள்ளாமல் செய்திருந்து.

கிவ்வாயும் ஏன்? கேட்குவதற்கு "சோசலிசமோடு" என்கு போராட்டியர்களையும், போலிகளானவும் கிணவாழியாக முதலப்பட்ட உய்யவையிலும் நாஜிகர் கிளம்பிவிட்டார்கள். கிவர்களின் தேர்தல் கொட்பத்தையும், தேர்தல் ஜென்மணம் காட்டிய புதிய கிந்தனையின் உபிணையர்கள் கிணவ.

கம்ப்யூட்டர் எதிர்ப்பு காரணமாக விடப்படாதீர்கள். இணையிலும் 'பொது
கம்ப்யூட்டர்!?' என்ன ஒரு திருவணர் தண்ணீர் தட்டில் கட்டியும் இடத்தில்
வெள்ளை கார்டு. இணையின் சூட்டின் ஒரு பெரும்பகுதி எதிர்ப்பு காரணமாக
கிடைக்க இடமிடாதீர்கள். இணையின் சமீபத்தில் சமீபத்தில் உணர்வுகாற்றும்
மக்கள் வெள்ளை, கட்டிடங்கள் உருவாக்க உணர்வு தாண்டி: சமீபத்தில்
கார்டு. போலீஸிடம் புறப்பட உணர்வு தாண்டி உணர்வுகாரணம் கிடைக்க
நாடு விவாதிப்பதற்காகவே காரணமாக உணர்வு. இதுமட்டுமல்லாமல்
மக்கள் கட்டிடங்களின் உருவாக்கத்தை எதிர்ப்பு சமீபத்தில் உணர்வுகாரணமாக
இந்திய உருவாக்கம் மேலதிரும்ப உணர்வுகாரணம்.

உணர்வு, உணர்வு
உணர்வுகாரணமாக உணர்வு
உணர்வுகாரணமாக உணர்வு
மக்கள் கட்டிடங்கள்
இணையின் சமீபத்தில்
எதிர்ப்பு உணர்வுகாரணம்
இணையின் சமீபத்தில்.

கட்டிடங்களின் உணர்வுகாரணம்
இணையின் சமீபத்தில்.

கிட்டத்தட்ட எல்லாவிடங்களிலும் கட்டிடங்கள் கட்டியும் உணர்வுகாரணம்
இணையின் சமீபத்தில் உணர்வுகாரணம் மக்கள் கட்டிடங்கள் உணர்வுகாரணம்
கட்டிடங்களின் உணர்வுகாரணம் உணர்வுகாரணம் உணர்வுகாரணம்
உணர்வுகாரணம் உணர்வுகாரணம் உணர்வுகாரணம்

இந்த சமீபத்தில் கட்டிடங்களின் உணர்வுகாரணம் உணர்வுகாரணம்
கட்டிடங்களின் உணர்வுகாரணம் உணர்வுகாரணம் உணர்வுகாரணம்
உணர்வுகாரணம் உணர்வுகாரணம் உணர்வுகாரணம்
கட்டிடங்களின் உணர்வுகாரணம் உணர்வுகாரணம் உணர்வுகாரணம்

கட்டிடங்களின் உணர்வுகாரணம் உணர்வுகாரணம் உணர்வுகாரணம்
உணர்வுகாரணம் உணர்வுகாரணம் உணர்வுகாரணம்
கட்டிடங்களின் உணர்வுகாரணம் உணர்வுகாரணம் உணர்வுகாரணம்

கிட்டத்தட்ட எல்லாவிடங்களிலும் கட்டிடங்களின் உணர்வுகாரணம்
கட்டிடங்களின் உணர்வுகாரணம் உணர்வுகாரணம் உணர்வுகாரணம்
கட்டிடங்களின் உணர்வுகாரணம் உணர்வுகாரணம் உணர்வுகாரணம்

மொழியின் சிந்தனைகளைத் திருக்கே ஐரோப்பிய நாடுகளைத் தடை செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

மனித உயரலாறு தனிம சூதிராய அமைப்புக்களில் பிசுவும் கிளையலாயாணது பாடலாணிவர்த்த தம்முள்ளி சூதிராயம் தான். அது எத்தனைவரோ சத்தினையுமும், போர்க்கணையுமும் விவாதிதனைக்கு உத்தி- னாபது. உலகில் தோன்றிய அமைப்புக்களில் கம்யூனிச அியக்கம் போன்றது தியாகவிகாள் புரிந்த அமைப்பு ஒன்றுமில்லை. அவர்கள் உலகமெங்கும் பல அபாடுகளைகருக்கீளாநாணார்கள. கம்யூனிச-அதிர்- ப்பாருக்காளால் நடுவேட்டையாடப்பட்டு, நாத்தி, சாதிச விவாதிதனாநால் தூக்கப்பட்டு, சீர்திராம உலகநாட்டு அபகாநாவுமும் நடுவேட்டையாட ப்பட்டு வருவது நாம் அறிந்ததே.

வயதில் கிளையலாண தோலிசம் சீர்திராயுக்காட்டியே முதலாநித்துவ அபுமியாநார்க்கீ கூட துவக்கணா தோசலிஸ்ட் என அழைக்கிறீ- னர். கிடலி கூட தண்ணை தேதிய தோசலிஸ்ட் என்திராண அழைத்தான். திண்ணவாறு தோசலிசம் தவிர்த்தியாகத்தூணர் உரிபது.

திண்ணைய நிலை கம்யூனிச அியக்கத்திற்கு நிரந்திரமான தலில். இலனிசீ, ஸ்டாலினி சிணைகணா உடைத்து அறிவதால் மட்டும்த அது மணந்து விடாது. அவர்கள் உடைமய சிந்தனை பேருமியிருந்து கம்போடியா வரைய விநிரிக்குகின்றது. அது பலகோடி அடுக்கப்பட்ட உணவுக்கும் மீசாநிசீ அியசுசீட்டாக அறிந்து அகாநாட்டிருக்கிறது. அது தாட்டுத் தீயை ஐர் நாம் அருவாக்கும்.

திரிபுவாநிசீ துவக்கணையுமும் "சிவப்புதாள்" என்திராண மநி அங்கார்க்கீ. சிவப்பு என்திரா விவாநும் நிரும் என்திராண அங்கா புரிந்து அகாநாட்டார்க்கீ போலும்.

அணால் சிவப்பு விவாநும் நிரமல்; அது பல்லாபிசுக்காணக் காண பாட்டாநிசீ துவக்காது அகாமாணர்க்கணா அதிர்ந்த கும் சமீரில் சிந்திய அிசுதம். அது பாட்டாநிசீசீ சர்வதேசிய உணர்வாடும்.

"மார்க்சியம் தோன்றுவிட்டது" என்திரா உணணாயிடும் முதலாநித்துவ அறிவர்கள். அங்கும் அசுத விசீரகாணரிதியாக நிரூபணம் அசிய்யலிசில்லை என்திரா தாண் உணணாமாடும்.

திண்ண வரைய முதலாநித்துவதற்கு மாநாட்டாக "கம்யூ- ச- சூதிராயமே அறிவர்க்காநால் புரிந்துரைக்கப்பட்டு வருகிறது என்திரா தாண் அபாநாந்து உணணாமாயிடும்.

திண்ண மறுப்பதென்பது சிந்தியணை அசியயால் மணாநப்பதற்கு அபிபாணதாடும்.

சீர்திராமம்.

அநீதமானவை.

கிறுத்யாக உதயமூர்திங் படங்கன் கூடகிக்கு ந்குன. ஐலோப்பிய மண்ணீன் கோடைக்கால கியற் னைக் தாட்குகளே கிவரது மெடும்பாலாறு வை. கிவ் ரென்றினய் வர்ணம் லேம் எல்லாப் படங்களுயும் ரெய்திடுந்தார். குறிப்பிடகுச் ரெசால்ஜம் படியாக மலையப்பிரதேசம் அருங்கு மெண்ணால் லுக்கும் நீரோடை யும் கியற்னைகயாகவே கிடுந்தது.

மெற்குறிப்பிட லுவிவர்களுகு அங்காங்கே உள் லு லேலகனிங் கிழந்தைப் பிள்ளுகனிங் படங் கன் சிலயும் பார்வைக்கு கிடுந்தது. கிழந்தைகனிங் லுவிவத்துக்கு முக்கியத்துவம் ரெகாடுக்கப் படாதே போலவே ரெண்பட்டது. கிதை நடாத்தியவர்களிடம் விசாரித்த போது நாம் லுந்தையே அறிவித்திடுந்த போது லு ரெயற்றோர்களும் அக்கறை ரெகாள்ள வில்லை ரென்றும் கிறுதி ரெய்த்தில் லு ரெயற்றோர் லுன்றவந்து துங்கன் கிழந்தைகனிங் படங்களை வைக்க அலமதி கேட்டார் கன் ரெய்ச் ரெயான்றார்.

கிங்கன் காட்குப் போட்டியில் வைக்கப்பட்டிருந்த லுவிவங்கன் அனைத்திலும் அவதானிப்பு, அலபயம், கலை த்திற்ன், ரெயளிப்பாடு ரென்ற அடிப்படையில் மெற்குபரிசு... ரெசாந்தடுக்கும், கிரண்டாம் பரிசு - சிவநாதனுக்குள் லுன்றும் பரிசு... பாலமலையாக்கரவாக்கும் வலங்கப்ப லு. இப்போட்டியில் கலந்து ரெகாண்ட சகல லுவிவர்களுக்கும் ரெகாறவுப்பரிசில்களும் ரெகாடுக்கப்பட்டது. இப் போட்டிக்கு கேர்னிங் லுவிவக்கல்ஷார் அதிபர் POUL- LUNDGÅRD^v கலமலையாற்றினார் ரென்பது குறிப்பிடத்தக்கது.
அவர்கள் உதிரிவந்தார்கள்

கிதை போல் லு ரெயரில் கிழந்தைகளுக்கெகை 1-9 வகுப்பு வறையலான கிழந்தைகளுக்கான லுவிவப் போட்டி நடா ரெய்ந்து. கிவர்கள் எல்லோருக்கும்

யொதுவாக மண்டிக்காட்சி, வினையாடல்க் காட்சி, பன்விண்
யாடலு, புதுவகுட கிரவு, உதைபந்தாட்டம், கோடைகாலக்
காட்சி என பல தலைப்புக்கள் கொடுக்கப்பட்டு
கிறந்த படங்களுக்கென வகுப்பு ரீதியாக னேறவே
தேலாம், கிரண்டாம், னேறாம் பரிசில்கள் எனவும் உடங்கப்
பட்டது.

கிப்போட்டியல் எல்லாக் கிழந்தைகளுக்கான
ஆவியங்களுக்கென் அவதானிப்பு, அனுபவம் வெளிப்பாடு கலை
த்திறன் என்கு அடிப்படையல் கிறந்த ஆவியமாக கிரண்ட
ஆவியங்கள் தெரியப்பட்டன. தேலாவதாககிர்பாகரன்- நவர
ட்டைம் உரைந்த மண்டிக்காட்சியும், கிரண்டாவதாக பிரதாய்
மேனாட் உரைந்த மண்டிக்காட்சியும் கிடம் வயற்றது. தேற்
பரிசைத் தட்டிக்கொண்ட பிற்பாகரன்- நவரட்டைத்தன் படக்
கையே சங்கீவியன் அட்டைப்படமாகப் போட்டுள்ளோம்.
பிற்பாகரன் நவரட்டைத்திற்கும் போட்டியல் கலந்து விசாண்ட
சகல கிழந்தைகளுக்கும் கிதை நடாத்தி குதந்த ஸ்குவர்
தமிழ்க் கலாச்சார மன்றத்தினருக்கும் எமது வாழ்த்-
தும்கள். கிந்த ஆவியப் போட்டிக்கு நடுவர்களாக ஆவியங்கள்
பெரிந்தும், அவநாதன் அவர்காநம் கட்டமை யாற்றினார்தன் என
பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பாக்டர்களுகவும், எந்தெவியர்களுகவுமே எமது
கிழந்தைகன் வரவேண்டும் எனப்புகிப்போன சடுதாயத்த்
கிடுந்து வந்து எங்களுக்கு ஆவியத்தாப் பற்றி அக்க
றை விசாள்வது கஸ்பமான னேறே. கின்று எமது
கிழந்தைகன் தாங்கள் உரையும் ஆவியங்களை விடுப்போ
டு வந்து காட்டும் போது பெற்றோர்களுா அல்லது
பாள்ளையிடும் வேறு உறவனர்களுா வயரிதாக அக்கறை
கொண்டுவதில்லை. (கிதில் சில பேர் விதிவிலக்காக கிடுக்கி
ன்றார்தன் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது) அப்படி பாள்ளையிடா
லும் "ஆ... சரி... கொண்டுபோய் வை அல்லது வேறு
குதாவது னேறாந்ச் ரெஸ்" என்கு ரெசால்வது தாள்
உடங்கம். அதாவது எங்கள் கிழந்தைகன் கட்டைல்

கழிந்தாலக் கற்றுக்கொள்ள வதற்கு நாம் காட்டும் அக்
கற்றைய விட ஆவியத்துறைக்கு காட்டும் அக்கற்றை
மிகக் குறைவானதே.

கிண்டி நாங்கள் எல்லோரும் ஐரோப்பியர்
சடுகத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். ஆவியத்து
றைக்கொண்ட இந்தச் சடுகம் பெரிய ஆவியர்கள் அளவிடும்
திடீர்நகரத்தின் ஆவியம் என்று பாடசாலை தொடக்கம்
வெவ்வேறு பொது கிடங்குகளிலும் மிகவுடைய கிடம் பொ
குத்துள்ளது. ஒரு திடீர்நகரமானது எடுத்துக்கொண்டிருக்கி
யதற்கு கொண்டுவந்து செல் திறங்கு மனதில் கொண்டிய
திடீர் நகர ஆவிய வேலம் தான் பெறக்கொண்டு வரு
கின்றது. அப்படியாக அவர்கள் வரையும் ஆவியங்களை
கவனத்திற் கொண்டு அக்கற்றைப்படுத்தி அவர்களது அங்கு
விப்பதால் திடீர்நகர நல்ல ஆரோக்கியமான மனவளர்ச்சியை
அடைய வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. அப்படி ஆரோக்கியமான
வளமும் பொது மற்றுத்துறைகளையும் மிக கிடைசில்
நர்வக் கொண்ட வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது.

கிண்டி ரிண்டார் திடீர்நகர் மத்தியில் காட்டியம்,
நாடகம், கிளாசிக்காடிக்கி எனத் திறைய நாடகத்திக் கொண்டிரு
க்கும் கிந்தாலகட்டத்தில் ஆவியர்களையும் கிண்டித்து மிகத்
திறை நாடகத்துவதும் ஆவியத்துறையில் திடீர்நகரத்திற்கு
ஒன்றினை கொண்டிருந்து அங்குவிப்பது பாறாட்டத்துக்கே ஒன்றே.
ஆவியத்துறையைப் போல் மற்று வடிவத்துறையில் பாறாட்ட
கொண்டிருக்கும் எம் திடீர்நகர குறிப்பாக திடீர்நகரத்தின்
கிண்டிநகர் அவர்களையும் அங்கு விப்பது நல்ல ஆரோ
க்யத்தை வளர்க்கும்.

- சச்சிவி

செலுத்தக்கொள்வோம்

இலங்கையில் 4000 பெண் 'சிகக்கள்'

படுகொலை!

கொள்ளைகாரீதியில் நாம் கடந்த காலங்களில் கூறியவைகளை ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கும் பலருக்குள்: உண்மையைத் தேடுபவர்களுக்கு நடைமுறைகளும், விளைவுகளும், 'நல்ல' படிப்பினைகளைக் கொடுக்கும்.

இலங்கையில் கடந்த நாலு வருடங்களில், கருவில் உள்ளது 'பெண்சிக' எனத் தெரிந்தமையால் 4000 'சிகக்கள்' கொல்லப்பட்டுள்ளது. (ஆதாரம்: 'வீரகேசரி' 28.8.94.) இப்பள்ளி வியூகங்கள் சட்டபூர்வமான வழிகளில் கிடைத்தவை என்றால், சட்டவிரோதமாகவும், வேறு பல காரணங்களுக்காகவும் எத்தனை 'சிகக்' கொலைகளோ? அம்மாதேயே!!

பெண் விடுதலை அடைய வேண்டுமெனில் பெண்சிகக்கள் பிறக்கக்கூடாது என்றும், அதற்கு கருக்கொலை செய்ய பெண்ணுக்கு உரிமை வேண்டும் என்றும், அதை நியாயப்படுத்த 'உடல்' சுதந்திரம்' வேண்டுமென்றும், 'பெண்நிலைக்கு' வாய்ப்புசாரம் செய்வது' மற்றுமென்றும்

மோசடியே!

'பெண்சிக'வை அழிப்பது, பெண் விடுதலை எனில்: அதற்கு சுதந்திரம் வேண்டுமெனில், இப் 'பெண்நிலைவாதிகள்' யார்? என்று சொல்லாமல் புரியும். இவர்கள் இவ் ஆணாதிக்க சமூகத்தைத் தக்க வைக்கும் வேல்தராக் குள்ளநரிகளே!

சீனாவில் வருடம் பத்து லட்சம் பெண் குழந்தைகள் கருவிலும், பிறந்தவுடனும், கொல்லப்படுகின்றனர். சீனாவில் குடுபத்திற்கு ஒரு பெண்குழந்தை வீதம் கொல்லப்படுகின்றனர். (ஆதாரம்: 'வீரகேசரி' 13.2.94.) சீனாவில் இப்படி என்றால், இந்தியாவில் இதை விட அதிகமாகவே இருக்குமே ஒழிய குறைந்ததாக ஒருபோதுமே இருக்காது.

'பிரிட்டெல்லார்', ஆசிய இனத்தவர்களுக்கு என்ன குழந்தை எனக் கூற மறுக்கும் அளவிற்கு 'டாக்டர்கள்' சென்றுள்ளனர் எனில், யோசித்துப் பாருங்கள்.

இலங்கையில் 4000 கருக் கொலை நடக்கக் காரணமாகவுள்ள 'அம்னியோ சென்டுதியஸ்' என்ற

பட்டவர்கள். (ஆதாரம்: இந்தியா ரூட் யூலை21-94.) இதில் ஒரு பங்கினர் 10 வயதிற்கு உட்பட்டவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 10 பெண்களில் 5 பேர் குழந்தைகளாக உள்ளபோது பலாத்காரப் படுத்தப்பட முயலப்பட்டவர்கள். 10 பேரில் 8 பேருக்கு மிகச் சிறு வயதிலேயே மாப்பகல்களைக் கசக்குவது, பின் பக்கத்தைக் கிள்ளுவது போன்ற பலாத்காரங்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளனர்.

இச் சம்பவங்களில் 50 சதவீதமானவை அப்பாக்கள், சகோதரர்கள், மாமாக்கள், மற்றும் நெருங்கிய உறவினர்களால் நிகழ்த்தப்படுகிறது. பெண்களை பூசை அறைக்குள் முடக்கி, மொத்த உழைப்பையும் உறிஞ்சி, பின்னாப் பெறும் யந்திரமாகச் சிதைத்து, ஆண்களின் காம வெறியைத் தீர்க்கும் இச்சைப்பொருளாக்கியுள்ள ஆணாதிக்க சமூகம் நொருக்கப்பட்ட வேண்டும். சிறு பெண்களைக் கூட விட்டுவைக்கத் தயாரற்ற இவ் ஆணாதிக்க சமூகம் தேவைதானா? - சிந்தியுங்கள்.

பாக்கிஸ்தானில் பெண்கள் மீது

வன்முறை

பாக்கிஸ்தானில் 70 சதவீத பெண் கைதிகள் பொலீசாரின் பாலியல் வன்முறைக்குப் பலியாகின்றனர். ஆனால் எந்தப் பொலீசாரும் இதற்காகத் தண்டிக்கப்பட்டது கிடையாது. (நொடர்ச்சி 34^{ம்} பக்கம்)

விஞ்ஞானம், ஆக்கத்துக்காக அல்ல அழிவுக்காகவே பயன்படுத்தப்படுகிறது என்ற விசயம் வெட்கப்படக் கூடியதாகவே உள்ளதே ஒழிய பெருமையப்படக்கூடிய விசயமல்ல.

இந்தியாவில் குழந்தைகள் மீதான பலாத்காரம்

இந்து சமயமே புனிதமானது, உன்னதமானது. என யேற்றிய புகழ்ந்த படி ஆணாதிக்க வக்கிரகங்களுடன் கூடிய சமூக அமைப்பான இந்தியா இப்பொழுது நாற்றமெடுக்கும் அளவுக்கு புழுத்து நறுகிறது.

பெண் குழந்தைகளுடன் ஒட்டிய ஆய்வென்றை எடுத்து நோக்கும் பொழுது, அதிர்ச்சியாகவும், வெட்கக் கேடாகவுமே உள்ளது. பெண்கள் மீதான வெட்கக்கேடுகளை வெளியே சொல்ல முடியாத சமூக அமைப்பைக் கொண்டிருக்கும் இந்தியாவில், அந்த அமைப்புள்ளாகவே வெளிவந்த புள்ளி விபரமே இப்படி என்றால்! உண்மைகள் எப்படியோ? இப் புள்ளி விபரம் நகரத்தில் எடுக்கப்பட்டது என்றால் கிராமப்புறங்களையும் எடுத்து நோக்கினால் சொல்லவா வேண்டும்?

20 பெண் குழந்தைகளில் 3 பேர் கற்பழிப்பு உட்பட பலவகையான பாலியற் பலாத்காரத்திற்கு உட்படுத்தப்

குறுக்கெழுத்துப்போட்டி

லி	1	2	3	4		6	7	8
		10		12		14	15	16
	17		19	20	21		23	24
ர	25	26	27	28		30		32
		34	35	36	37		39	
	41	42		44		46	47	48
	49		51		53	54		56
	57	58	59		61	62	63	64

இல: 25

உங்கள் பாவனைக்கு:-

அலுவலகப்பாவனைக்கு:-

375

CHANCHIVE
Danmarksgade 10
7500 Holstebro
Danmark

0129 ,No:25

afg. _____

சஞ்சீவி
ஆறு நலர்களுக்கான சந்தா

Switzerland	
France	
Italy	25 US
London	
Germany	
Canada	
Australia	29 US
Sweden	125kr.
Norway	
Danmark	

காசானல் எடுக்கவேண்டிய நன்களிலிருந்தும், முதலரியும்.

A/C.NO.7601- 408876-9
CHANCHIVE
Vestjysk Bank
7500-Holstebro,
Danmark.

காசானல் ஆறுப்பவேண்டிய முதலரி

CHANCHIVE
Danmarksgade.10
7500 Holstebro
DANMARK

"நறுக்கப்பட்டு,பழச்சுமற்றுப்போனதொரு சுதந்திரநாள்
சுருத்துப்பரிமாற்றலை உருவாக்குவதற்கு
எல்லோரது சுருத்துக்களும்,
விமர்சனங்களுமே
வழிவகுக்கும."

